

PARAPLEGIK

ISSN 1581 Glasilo Zveze paraplegikov Slovenije

št. 108

maj 2007

**DRUŽINSKI
POMOČNIK**
spletni dnevnik

Poštnina plačana pri pošti | 130

TISKOVINA

ko zadiši po morju...

UVODNIK

Spoštovane bralke in bralci Paraplegika, upam, da so na vas in vaše počutje pozitivno vplivali velikonočni prazniki, ki so za nami. Saj že v svojem prazničnem sporočilu nakazujejo začetek novega, veselega v simboliki, ki jih spremlja nov začetek življenja. Narava se je prebudila, veliko energije čutimo v zraku in počutju - da jo bomo le prav izkoristili in delček namenili v zahvalo našim prijateljem, znancem, sodelavcem predvsem pa tistim, ki nas spremljajo v vsakdanjem življenju.

V pomladnem času so potekali po društvi Občni zbori, kjer so se obravnavala poročila za preteklo leto in sprejemajo programi za leto 2007. S podobno vsebino se je pri Zvezi paraplegikov ukvarjala Skupščina Zveze in dva sklica Upravnega odbora, ki sta bila od izida zadnje številke glasila Paraplegik. Le s to razliko od društev, da je imela Zveza za sabo trinajstmesečni postopek vrhovnih državnih revizorjev s strani Računskega sodišča RS. Ena izkušnja več, ki je zahtevala veliko angažiranje strokovnih služb kakor tudi ostalih članov, ki smo bili kot nekakšen servis revizorjem. Po končanem postopku je Zveza za svoje poslovanje dobila pozitivno mnenje s pridržkom, brez odzivnega poročila, ker smo vse nepravilnosti sproti odpravili oz. sprejeli popravljalne ukrepe. Tako mnenje smo pričakovali. Saj smo se zavedali, da v zdajšnji zakonodaji ni nikjer posebje sistemsko opredeljeno delovanje in poslovanje invalidski organizacij. Vedeli smo, da na Zvezi zavestno nihče NI delal napak. Res je, da neznanje

ni opravičilo, finančna sredstva za zunanje strokovnjake pa imamo omejena. Kot invalidska organizacija si sami tudi ne izbiramo članov, še posebno ne po izobrazbi, saj jih v naše vrste pripelje usoda in spleti nesrečnih okoliščin. Dejstvo je tudi, da smo si v času revizije vsi nabrali kar nekaj izkušenj in prejeli nešteto koristnih navodil za dobro poslovanje v prihodnje in slednje tudi nekaj velja.

V tem času sem prišel do pomembnega osebnega spoznanja, ki ga delim z vami: »pravi prijatelji so tisti, ki so z nami, ko se nam dogajajo lepe stvari. Držijo nam pesti, veselijo se naših uspehov. Lažni prijatelji se oglasijo samo takrat, ko nam je težko, z žalostnimi obrazi navidezno solidarni, v resnici pa jih naše skrbi in težave tolažijo, da lažje prenašajo svoja bedna življenja«.

Imejte v prihodnje, še posebno v mesecu ljubezni, čim več prijateljev, ki se bodo z vami veselili vaših uspehov in skupaj se vam bodo dogajale lepe stvari!

Dane Kastelic

OPRAVIČILO

V prejšnji številki revije Paraplegik smo pomotoma **napačno** naslovili članek **Obisk ministra za delo, družino in socialne zadeve**. Pravilno je Obiskal nas je generalni direktor Direktorata za invalide pri MDDSZ mag. Cveto Uršič. Za neljubo napako se opravičujemo.

BESEDA UREDNICE

Pozdravljeni bralci. Počasi, a vztrajno se prebujajo pomlad. In četudi ne moremo govoriti o nenadnih spremembah, ki jih prinaša s sabo, smo vendarle veseli, da okusimo tisto, kar nam je dano zgolj za kratek čas. Spremembe. Njih sadove pa pobiramo še celo poletje, vse tja do nove jeseni. Tudi revija Paraplegik je nekoliko spremenila obliko, vsebino in način podajanja informacij. Ne želim si rušiti tistega, kar so leta gradili moji predhodniki, vseeno pa upam, da so vam spremembe všeč.

Tako je pod tokratno rubriko strokovno napisan članek o starševstvu. Nekoliko drugačnem. Znova vam ponujam v branje intervju. Z drugačnim sogovornikom. Ne moremo mimo stalnic - prispevkov iz pokrajinskih Društev. Med seboj drugačna, a podobna. Kot so si v doživetem veselju podobni članki o srečanjih s praznovanj novega leta. Že daleč, pa vendar so dopisniki namenili besede tudi njim.

Spremembe. In poleg njih aktualne novice, zanimivosti, kultura in šport. Vse, kar ste do sedaj brali in še ščepec več.

Okusite novo branje. Dober tek.

Urednica Vesna Grbec

Država jemlje že pridobljene pravice

S sprejetjem novele zakona o Družinskem pomočniku se krši 155. člen Ustave Republike Slovenije

Razlog za to nesmiselno situacijo je sprejem zakona, ki velja od 28.1. 2007. Za to pravico do družinskega pomočnika so se odločali tudi paraplegiki in tetraplegiki, ker je država v letu 2004 ponudila to možnost kot eno od rešitev situacije, v kateri so se znašle družine. V večini primerov je bila to dobra rešitev za vse vpletene. Invalidna oseba je lahko ostala v znanem domačem okolju. Družinski član, ki je že prej skrbel za invalida ob svoji redni službi, katero je zapustil, se je lahko posvetil samo kvalitetni skrbi za bližnjega, kar zagotovo zahteva celoga človeka. Med svojci so bili tudi taki, ki so bili aktivni iskalci zaposlitve; s tem so pridobili status zaposlenega. Marsikomu je bila to možnost kvalitetnega reševanja problemov eksistence in asistence. Zagotovo pa se ni nobeden zaradi materialne koristi odločil za ta nesrečni status.

V praksi se je za to obliko odločalo tudi veliko starostnikov. Dejstvo je, da je bilo financiranje družinskega pomočnika iz občinskega proračuna predvsem za manjše občine dodatna obremenitev. Tudi zaradi tega, ker dodatek za pomoč in postrežbo ni bil nakazan na občino, čeprav je invalidni osebi miroval in ga ni prejemale. V veliki meri občine sofinancirajo tudi, če gre invalid ali starostnik v dom in nima zadosti dohodkov za plačilo. Vsi vemo, da ni dovolj prostora v domovih za vse, ki potrebujejo to storitev. Starejši ljudje pa so in vedno več nas bo. Večina bo potrebovala večjo ali manjšo pomoč pri vsakodnevnem življenju. Vsi jo pričakujejo, saj so v svoji aktivni dobi prispevali od svojih dohodkov za financiranje in funkcioniranje države in občin.

Pri skrbi za invalide in starostnike smo lahko z uvedbo družinskega pomočnika govorili tudi o selitvi skrbi v domače okolje. Od nekdaj so v večini primerov za invalide in starejše ljudi skrbeli domači ali sorodniki. Sedaj je bila to zakonsko urejena dana možnost, da postane ta skrb zaradi usposabljanja družinskih pomočnikov tudi strokovno kvalitetnejša. Na čustvenem področju pa je to zelo pomembna komponenta skrbi za bližnje.

V nastali situaciji, je zakonodajalec kršil 155. člen Ustave Republike Slovenije, ki govori o prepovedi povratne veljave pravnih aktov. Zato se marsikateri družinski pomočnik sprašuje, zakaj mora biti za svojo odločitev kaznovan, zakaj mora živeti z občutkom krivde, ko skrbi za svojega najbližjega? Kot da mu je podarjeno nekaj nezasluzenega!

Družinski pomočniki z izdanimi odločbami pred sprejemom spornega zakona trenutno čakajo na presojo in odločitev Ustavnega sodišča. Medtem se v praksi izvaja sporni zakon na račun invalidov, iz katerega pravice koristijo predvsem tisti, ki nimajo nepremičnine in le enega brezposelnega ožjega družinskega člana.

Dane Kastelic

SPLETNI DNEVNIK ZPS, PRILOŽNOST USTVARJALNEGA PISANJA IN RAZVEDRILO

Na spletnih straneh smo odprli novo križišče ustvarjalnega pisanja in dobronamerne kritike, kjer boste lahko po mili volji pisali vsi, ki imate le kanček želje, da prispevate k boljšemu življenju paraplegikov in tetraplegikov. Predstavite lahko svojo življenjsko zgodbo ali pa z različnimi predlogi pomagajte spreminjati in oblikovati invalidom prijaznejše okolje. Lahko tudi komentirate prispevke ali sodelujete v razpravah raznih objav v tiskanih ali video medijih. Lahko predstavite svoje težave pri vključevanju v družbo, saj bodo lažje rešljive, če se bo našel še kdo s podobnim razmišljanjem. Verjamem, da imamo veliko za povedati in popraviti na bolje. Predvsem pa se ne bojte pisati tisto, kar mislite, seveda pa prosimo ne čez meje dobrega okusa. V vsaki graji ali kritiki le prepoznajte trud drugega.

Vsak članek ima avtorja in neizmerno grdo in nespoštljivo do drugih je, da se nekdo skriva za masko svojih besed, s tem da bi nekoga hotel prizadeti. Zato prosimo, da se pod svoje delo podpišete in stojite za svojimi besedami. Pišite!

Še to kaj sploh je Blog?

Blog (ali weblog) je angleški izraz za osebni dnevnik oziroma spletni dnevnik, ki ga lahko uporablja vsak, ki zna uporabljati svetovni splet. Namen bloga je objava vsebin, tekstov in slik na spletu v obliki dnevnika, ki so vpogled vsem uporabnikom spleta. Uporaba bloga je izjemno prijazna tako do tistega, ki blog piše, kot do njegovih obiskovalcev. Vsakih 10 sekund nastane v svetu nov blog, avtorji pa v njih debatirajo o vsem mogočem - od politike do povsem običajnega življenja. Kultura bloga postaja sinonim za 21. stoletje in premaguje klasične medije. Blogi so zanimivi ravno zato, ker avtorji v njih opisujejo svoj subjektivni pogled na svet, obiskovalci pa se z njim strinjajo ali ne.

Benjamin Žnidaršič

SPREJEM PRI MINISTRICI ZA DELO, DRUŽINO IN SOCIALNE ZADEVE, ga.MARJETI COTMAN

V januarju je imela Ministrica za delo, družino in socialne zadeve, ga. Marjeta Cotman sprejem za vse invalidske organizacije Slovenije.

Na kratko se je predstavila oziroma je predstavila dosežke Direktorata za invalide preteklega leta in hkrati tudi prikazala projekte, ki so v delu oziroma v pripravi.

Kot prioritetenega je predstavila Zakon o izenačevanju možnosti, izdelava Vodnika po pravicah invalidov v skladu s slovensko zakonodajo. Na kratko so se predstavile tudi invalidske organizacije oziroma svojo problematiko, ki jo srečujejo v življenju in pri svojem delu. Pogovor je potekal konstruktivno in nam je dal upanja na kakovostno in uspešno sodelovanje!

Katja Vipotnik

NOV FILM O ŽIVLJENJU IN DELU INVALIDOV

Italijanska televizija RAI - Deželni sedež za Furlanijo in Julijsko krajino za slovenski program iz Trsta je v petek 2. februarja 2007 ob 17. uri na sedežu RAI, Ulica Fabio Severo 7, Trst v dvorani Lucchetta-Ota-D'Angelo RAI v Trstu, predstavila nov dokumentarni film **Zgodbe o volji in moči**. Protagonisti filma, ki prikazuje zgodbe invalidov, so pesnik in slikar Benjamin Žnidaršič, športnik Pavel Križmančič, slikar Vojko Gašperut, dresurna jahačica Ana Humar in študentka v zavodu združenega sveta Dana Čandek.

Za predstavljeni enourni izpovedni film je scenarij in režijo pripravila Loredana Gec, snemalec in direktor fotografije je bil Andrea Sivini, film je zmontiral Edi Pinesich.

Producent dokumentarnega filma je Uredništvo slovenskih programov Deželnega sedeža RAI za Furlanijo Julijsko krajino. Loredana Gec je tudi prijateljica in sodelavka slovenskih

paraplegikov, še posebno sodeluje z Društvom paraplegikov Istre in Krasa pri različnih čezmejnih projektih.

Na predstavitvi filma so bili prisotni vsi pomembni slovenski mediji, pomembni zamejski Slovenci in vodstvo RAI. Film je bil uvrščen v redni sporedu v

nedeljo, 4. februarja 2007 ob 20.55 na RAI III regionalni program. V bodoče pa tečejo pogovori o predstavitvi filma na slovenski nacionalni televiziji.

Benjamin Žnidaršič

Na predstavitvi filma so bili poleg akterjev in ustvarjalcev filma prisotni vsi pomembni slovenski mediji, pomembni zamejski Slovenci in vodstvo RAI v Trstu.

LETO 2007 EVROPSKO LETO ENAKIH MOŽNOSTI ZA VSE

Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve je že v lanskem letu imenovalo nacionalno delovno skupino za pripravo sodelovanja in izvedbo nacionalne strategije in prednostnih nalog za projekt **LETO 2007 - EVROPSKO LETO ENAKIH MOŽNOSTI ZA VSE**.

Nacionalno delovno skupino sestavljajo: predsednik mag. **Cveto Uršič** in članice **Dana Batič**, mag. **Lea Javornik Novak**, **Mateja Ušlaker**

(vsi iz Ministrstva za delo, družino in socialne zadeve) ter **Tatjana Pezdir** iz Urada Vlade Republike Slovenije za enake možnosti.

Za izvajanje svojih nalog se bo nacionalna delovna skupina redno posvetovala in sodelovala s civilno družbo, vključno z organizacijami, ki branijo in zastopajo interese tistih, ki bi lahko bili izpostavljeni diskriminaciji ali neenakemu obravnavanju, ter drugimi interesnimi skupinami.

OBLIKOVANA JE DELOVNA SKUPINA ZA ZAGOTAVLJANJE VEČJIH PRAVIC PARAPLEGIKOV IN TETRAPLEGIKOV V DRUŽBI

ZZZS - Srečanje na ZZZS, kjer so Dane Kastelic, Katja Vipotnik in Benjamin Žnidaršič zastopali naslednje interese: da je potrebno doktrino iz leta 1975, na katero se naslanja novo predpisovanje blazin, posodobiti glede na zdajšnje standarde, da je potrebno stopnje predpisovanja uskladiti z našim dejanskim stanjem in našimi izkušnjami, da vsak paraplegik zaradi preventivnih razlogov dobi blazino, ki mu bo zagotavljala varno sedenje in da se zaradi prevoznih stroškov poenostavi predpisovanje blazin.

Na pobudo predsednika Ivana Peršaka je bila pri Zvezi paraplegikov ustanovljena delovna skupina v sestavi:

Ivan Peršak, Dane Kastelic, Katja Vipotnik in Benjamin Žnidaršič, ki se bo trudila zastopati interese pri različnih organih, ki lahko vplivajo na boljše pogoje našega življenja in lahko zagotavljajo izboljšanje socialnega statusa nas invalidov.

Za boljši pretok informacij v okviru ZPS bi radi zbrali čim več predlogov za izboljšanje zakonskih in drugih predpisov v korist boljšega življenja paraplegikov in tetraplegikov in vplivali na izboljšanje le-teh. Na spletni strani smo pripravili

Emaili, kjer lahko sporočite vaše pripombe in predloge so:

dane@zveza-paraplegikov.com
problemi na področju zakonodaje,

Katja.v@zveza-paraplegikov.com
izobraževanja, zaposlovanja, socialne vključenosti

benjamin.znidarsic@zveza-paraplegikov.com
problematika obveščanja in javni mediji

zveza.paraplegikov@guest.arnes.si
arhitekturna vprašanja in vse drugo.

pregled pravic paraplegikov in tetraplegikov na vseh nivojih družbenega življenja in pripravili predlog raznim ministrstvom za njihove izboljšanje.

Na drugem sestanku 8. marca 2007 smo se dogovorili, da na povabilo ZZZS sodelujemo pri oblikovanju novih predlogov za zagotovitev blazin zračnega lebdenja. Srečanje je bilo na ZZZS v sredo 14. marca, kjer so Dane Kastelic, Katja Vipotnik in Benjamin Žnidaršič zastopali naslednje interese: da je potrebno doktrino iz leta 1975, na katero se

naslanja novo predpisovanje blazin, posodobiti glede na zdajšnje standarde, da je potrebno stopnje predpisovanja uskladiti z našim dejanskim stanjem in našimi izkušnjami, da vsak paraplegik zaradi preventivnih razlogov dobi blazino, ki mu bo zagotavljala varno sedenje in da se zaradi prevoznih stroškov poenostavi predpisovanje blazin.

Na ZZZS smo se dogovorili, da se o novih pravilih za predpisovanje blazin s strokovnjaki iz ZZZS pogovarjajo: prof. Dr. Anton Zupan, primarij dr. Rajmond Šaurin in predsednik Ivan Peršak.

Na sestanku delovne skupine pri ZPS smo v nadaljevanju ugotovili, da se vsa zbrana dokumentacija glede nakupa avtomobila, davčnih olajšav in predelave pošlje na Ministrstvo za delo družino in socialne zadeve, točneje na Direktorat za invalide ter na Svet vlade RS za invalide.

Za izboljšanje pogojev za dostop do interneta in širokopasovnih komunikacij je zadolžen Benjamin Žnidaršič, da na Agencijo za pošto in elektronske komu-

nikacije posreduje zahtevo za znižanje naročnine paraplegikom in tetraplegikom.

Matjaž Planinc je pripravil raziskavo, s katero bomo pri ustreznih organih zahtevali boljše pogoje pri dodeljevanju stanovanj našim članom in za popust pri komunalnih storitvah.

Dane Kastelic je posredoval tiskanim medijem vlogo za znižanje naročnine našim članom. Katja Vipotnik pa bo DARSU poslala pobudo za oprostitev cestnine in pri ZZZS posredovala, da se extra dodatek za tujo pomoč dodeli vsem težje inkontinentnim našim članom.

Razumeti morate, da brez vašega sodelovanja ne gre. Ker bomo z vašimi predlogi lažje zastopali vaše interese pri različnih institucijah, vas prosimo, da nam pisno ali po elektronskem mediju posredujete vaše pripombe.

S tem bomo dobili povratno informacijo, ki nam bo pomagala pri zastopanju vaših pravic. Taki stiki z vami so nujni, saj potrjujejo našo verodostojnost zastopanja in pomagajo pri izobraževanju javnosti o potrebah, ki jih prinaša življenje na invalidskem vozičku in tako posredno odloča o vašem življenju v bodoče.

Ko govorimo o paraplegiji in zmožnosti ustvariti si družino, dostikrat naletimo na problem, kje začeti, do kam spraševati.

Sam se spominjam znanke, ki me je nekoč, že dolgo, zelo dolgo tega, bolj »na skrivaj« vprašala: »Ali boš ti lahko imel otroke?« Odgovor je bil direkten: »Ne, ne bom jih mogel imeti«, in ko sem ujel pogled, ki mi je govori 'škoda, no ja, pa saj sem si mislila', sem še dodal: »Veš ne morem, ker nimam maternice. Če me pa sprašuješ, če sem jaz na invalidskem vozičku lahko oče svojemu otroku, ti pa v tem trenutku še ne morem odgovoriti. Verjetno bom lahko.«

Takrat, pri mojih slabih dvajsetih letih, mi še na misel ni prišlo, kakšna bo moja pot. Sploh me ni skrbelo. Potem pa je prišla zaljubljenost, ljubezen, poroka... ob tem pa tudi želja po otroku, po predajanju sebe naprej.

Resnično življenje v dvoje se je pri nama z ženo Barbaro začelo po poroki, ko sva pričela živeti skupaj. Takrat tudi pomislil nisem, da bi iskal smisel v življenju brez otrok. Res je, da sva bila v začetku vesela in zadovoljna z življenjem v dvoje, vendar pa se je veselje in zadovoljstvo kmalu umaknilo žalosti in še bolj razočaranju, ko ni bilo otrok. Zaradi goreče želje po otroku nama tudi življenje v dvoje ni bilo več zadostno.

Pričela sva z medicinskim zdravljenjem najine neplodnosti in verjela, da bova z zdravniško pomočjo prišla do rodnega otroka. Ker je bila vera v uspeh tako močna, sva bila ob vsakem neuspelem poizkusu zanositve še toliko bolj razočarana. Za oba so bili to zelo hudi časi, še posebej hudo pa je Barbara doživljala mesečna soočenja, ko ni bilo znakov za zanositev. Nihanje med pričakovanjem po zanositvi in obupom, ki je sledil ugotovitvi, da ni zanositve, je načenjal tudi najin ljubeč partnerski odnos. Zaradi hormonskih terapij so se pri ženi začele pojavljati še zdravstvene težave. Počasi sva začela dojemati, da ta pot ne vodi nikamor, razen v bolezen in odtujenost najinega odnosa. Na misel nama je začela prihajati možnost posvojitve otroka.

Zelo po naključju, če bi smel verjeti vanj, sva zvedela za društvo Deteljica in za

program priprave na posvojitve otroka. Da se vanj vključuje tudi pari, ki nimajo namena posvojiti otroke, se nama niti sanjalo ni. Pa tudi to ne, da je po statistiki ta program bolj uspešen z naravnimi zanositvami kot ginekološka klinika v Ljubljani. To sva preko prijateljev, ki so v skupini presegli krizo neplodnosti, doživela sama.

V program sva se vključila predvsem zato, ker sva si želela družino in sva možnost videla v posvojitvi otroka. Odgovorno sva se želela pripraviti na posvojitve otroka, v kolikor bi do tega prišlo.

Najina sončka Larisa in Matej

V tem programu sva videla najbolj optimalno možnost in okolje, ker bi te želje lahko uresničila.

Program je zahteven. To sva ugotovila zelo hitro. Videla pa sva, da imava v njem idealno možnost, da se soočiva sama s seboj, drug z drugim in ugotoviva, kako globoko je, v veliki želji po otroku, ranjen najin odnos. Pisala sva utrinke, brala določeno literaturo ter skozi svoje utrinke in utrinke drugih v skupini zvedela drug o drugem veliko novega. Odpiral se je nov svet,

ki je vodil v srce najdražje osebe in se dotikal tudi bolečine drugih. Ob vsem tem sva se zavedla, da rabiva še nekaj časa samo zase, da zares obnoviva in užijeva najino skupnost in ne, da hlepiva zgolj po posvojenem otroku. Po nekaj letih sodelovanja v programu priprave na nadomestno starševstvo sva stekala prijateljske vezi s člani skupine, postala sva sproščena, bolj uglasena za najine potrebe, počasi je popuščala bolečina in žalost, ker nimava svojega otroka, polnila pa sva se z izkušnjami in znanjem o posvojitvi in rejništvu otroka. V programu sva ugotovila najina realna pričakovanja do tujega otroka in njih medsebojno uskladila. Tako se je prebudila želja tudi po starejšem otroku in ne le dojenčku in tako sva se odločila tudi za možnost rejništva in ne le posvojitve. Na pot nama je prišla takrat 5 letna rejenka Larisa in kasneje kot dojenček Matej. Danes sta to najina posvojena otroka, uradno posvojena na poseben, svečan način.

Ko se danes oziram nazaj na leta najine priprave na nadomestno starševstvo kot se program v Deteljici imenuje, so pognala sadove. Zнала sva se soočiti s težavami, ki jih s seboj prinese nadomestno starševstvo. V programu sva se srečala in zblížala z družinami, ki so že imeli posvojene otroke ali so bili rejniki. Posvojitelji pri vzgoji rabimo veliko več besed, ko si otrok gradi svojo identiteto in če na to nisi pripravljen te spodnese, ko pridejo prve težave. Deteljica je tudi okolje, kjer si izkušnje lahko izmenjamo in se učimo na izkušnjah, ki so tudi »zdrsi« drugih. Tudi otroci se med seboj spoznajo in vidijo, da je takih družin veliko in da so v redu. To je zanje zelo pomembno. Največ družjenja je seveda na skupnih pohodih. Z Barbaro sva se trudila, da smo na pohode prihajali redno. Barbari pohodništvo zelo veliko pomeni, za kar pa je bila z menoj malo prikrajšana. Tu sva videla idealno priložnost, da zadovolji tudi to svojo željo. Tudi za otroke je to zelo zdravo. V naravi se učijo zdravega odnosa do

nje, učijo se potrpeti, ko so utrujeni. V skupini je to še bolj intenzivno, učijo se vztrajnosti ... Potrudit sem se, da sem šel vedno z njimi, kadar se je z avtom dalo priti na vrh. Res pa je, da so v naši skupini največkrat izbirali tudi take točke. Mi paraplegiki, otrokom sami te izkušnje ne moremo dati. Skupina je tu več kot dobrodošla.

Program priprave na nadomestno starševstvo poteka v okviru dejavnosti društva posvojiteljskih družin Deteljica, v Ljubljani na Grablovičevi 28.

Program izvajata strokovni delavki mag. Viktorija Bevc in Anita Kovačec.

Letos teče že 15 let delovanja programa in v njem je dobilo pomoč preko 100 parov, ki so imeli izkušnjo neplodnosti, ki so se odločali za posvojitev otroka, ki so iskali rešitev iz stike, ki jo je povzročila neplodnost, posvojitelji, rejniki in preko 100 otrok, ki so iz izmed teh pripravljenih parov dobili nadomestne starše.

V tem programu sta bila tudi pisca svoje izkušnje s poti soočanja s posledicami zaradi neplodnosti, zakonca Jani in Barbara Trdina. V programu sta se izbrusila za občutljiva in razumevajoča partnerja in starša svojima posvojenima otrokoma. Hkrati pa sta dragocena člana programa, ker sta svojo stisko porojeno iz neplodnosti, uredila na način, da o njej suvereno izpričujeta in s tem nagovarjata pare, ki so v podobni situaciji in jim tako kažete možno pot izhoda iz bolečine zaradi posledic neplodnosti. Hkrati pa sta izpričevalca izkušenj, ki jih imata in jih še doživljata v vlogi nadomestnih staršev - rejnikov in posvojiteljev.

Skupaj odraščamo in se učimo

Stanje brez rodni otrok zaznamuje slednji par z bolečino in stisko, s katero se par težko spoprime. Zaznamuje ga v drugačnosti od parov, ki imajo otroke. To sta na svoji koži občutila tudi zakonca Trdina. In kako težko je spregovoriti o neplodnosti je nazorno izpovedal Jani v eni od svojih izpovedi, ko je dejal, da se je lažje sprijaznil z invalidnostjo kot pa z neplodnostjo.

Program priprave na nadomestno starševstvo je oblika izobraževanja, izkustvenega učenja in usposabljanja nadomestnih staršev za kakovostno partnerstvo in starševstvo tujemu otroku s poudarkom na posebnih zahtevah, ki jih prinašata posvojitev in rejništvo otroka, pri prosilcih za posvojitev ali rejništvo otroka pa tudi njihova izkušnja z neplodnostjo in njenimi posledicami.

Poslanstvo programa je ohranjanje vrednot partnerstva, starševstva, otro-

ka in družine, zagotovitev otrokom brez rodni staršev čim bolj srečno otroštvo in zdrav osebnostni razvoj na način, da zainteresirane zakonske pare / večinoma neplodne – brez lastnih otrok/ izobražuje, izkustveno uči in usposablja na sprejem otroka v posvojitev in rejništvo. Program tako posledično vpliva na uspešnost posvojitve in rejništva in na dvig kvalitete življenja v samem partnerstvu in v nadomestni družini. Zanimivo pa je tudi nenačrtovano poslanstvo programa, ki se kaže v 27 % zanositvi pri parih, ki so predhodno imeli težave z neplodnostjo.

Uporabniki programa so pari z izkušnjo neplodnosti, ki je povezana z željo po posvojitvi otroka in tudi z odgovornostjo, da se pripravijo na nadomestno starševstvo, pari z izkušnjo neplodnosti, ki še ne razmišljajo o posvojitvi temveč imajo željo rešiti se težav zaradi neplodnosti in spoznati ali je morda posvojitev otroka nadaljnja izbira v njihovem življenju brez rodni otrok, posvojiteljski in rejniški starši, ki želijo nadaljnega sodelovanja in podpore programa, hkrati pa jih veže na program tudi močan čut odgovornosti, da dajejo naprej izkušnje in znanje, ki so jih sami dobili v programu od predhodnikov, odrasli posvojenci in rejenci s posredovanjem svojih izkušenj ali s potrebo po reševanju zagate, ki je posledica posvojitve in rejništva ter nekatere strokovne službe CSD.

Društvo posvojiteljskih družin Deteljica,
Grablovičeva 28, 1000 Ljubljana
E pošta: deteljica@siol.net
gsm 031 370 335

Tokrat slika Barbara in sem na sliki tudi jaz

INTERVJU Z BORUTOM POGAČNIKOM

Pogovor se je pravzaprav pričel že pred vstopom v prostore na Linhartovi cesti 3a, ki so tudi prostori Združenja invalidov- Foruma Slovenije.

Vedela sem, da bom intervju opravila s človekom, ki je kot predsednik tega Foruma pomagal že kar nekaj našim članom, pa vendar se je ta kmalu spremenil v sproščen klepet. In prav je, da ga podam kot takega. Brez vprašanj, ki niso bila potrebna. Če bi jih kot urednica napisala, bi ta, verjemite mi, predstavljala zgolj balast. To pa zato ker je moj sogovornik povedal vse, kar sem ga sama nameravala vprašati in dodal še osebno noto. Zato naj bo članek brez vprašanj, ki bi zvedenile ta odnos med spraševalcem in osebo, ki odgovarja.

Borut Pogačnik je energičen človek. Energijo, ki jo je nedvomno v petek dopoldne razdal meni, razdaja tudi v svoji službi. Forum, ki ga vodi kot predsednik je bil ustanovljen pred 10. leti s strani 14 oseb iz različnih invalidskih organizacij. Med njimi je bil kot ustanovni član tudi predsednik Zveze paraplegikov g. Ivan Peršak. Prva predsednica pa g. Boža Napret. Po njeni smrti je to vlogo prevzel B. Pogačnik.

Sprva je Forum deloval v okviru organiziranja predavanj o invalidski tematiki, delavnicah in izobraževanjih. Sčasoma pa so se porodile drugačne, širše želje po nudenju pomoči tistim, ki so izpadli iz socialnih mrež. Tistim, ki pravzaprav nimajo gruče svojcev, ki bi jim pomagala, jih obiskovala ali zgolj nudila osnovno oskrbo.

Borut Pogačnik je občutke, ki jih je kot edinec očeta, ki je bil vojni invalid, prenesel v funkcijo predsednika Foruma. Kot diplomirani sociolog in psihoterapevt je svoje izkušnje in znanje usmeril v združenje, ki se v množici vseh invalidskih društev in zvez kar nekoliko porazgubi. Ni namreč usmerjeno v širokopotezne akcije, ampak pomaga ljudem, ki si ne morejo ali znajo pomagati sami.

Forum združuje 400 članov in nima nobene redno zaposlene osebe. Seveda bi bilo to zaželeno, če ne celo nujno. In seveda je to cilj, ki si ga B. Pogačnik nekoč želi doseči. Žal pa Združenje invalidov Forum Slovenije deluje po principu prošenj za zbiranje finančnih sredstev, ki jih je za poseben socialni program »Veriga psihosocialne oskrbe in druženja« premalo. »Lahko bi rekli, da je to podhranjen program«, doda Borut Pogačnik.

Tako imajo v okviru Foruma zgolj 3 socialne oskrbovalke, ki so se za to delo izobrazile in izvajajo obiske na domovih uporabnikov. Poleg gospoda Pogačnika pa pri tajniškem delu sodeluje tudi invalidka Janja Katarinčič in administra-

torka Tanja Kac. To pa je tudi celotna ekipo, ki koordinira obsežno terensko delo in programe znotraj organizacije.

Vsak od programov ima pomenljivo ime. Prvi program ima tako naziv VERIGA psihosocialne oskrbe in druženja in je najboljše. Zajema obiske, ki jih oskrbovalke opravljajo po domovih 102. članov na Gorenjskem, širši Ljubljani in na Štajerskem. Bistvo je pomoč in druženje izven »uradnih ur«, ki velikokrat oddaljijo občutek zaželenosti v družbi. Izvajalke se tako odpravijo po domovih v obdobjih, ko člani nimajo veliko stikov s svojci, ko jih ti ne obiskujejo. Njihovo delo se izvaja v povprečju kar

8,6 ur na dan, vse dni v letu. Ljudem, ki nepokretno ležijo, delajo družbo, slepim in slabovidnim berejo, pomagajo kaj napisati ali jih spremljajo po opravkih, nekaterim prinesejo osnovne življenjske potrebščine. Uporabnikom nudijo tudi pomoč pri prevozu in organiziranju obiskov zdravstvenih ustanov, zdravilišč, obnovitvene rehabilitacije, manjših operativnih posegov in institucij zdravstvenega varstva nasploh.

»Veste, nekateri nimajo niti za kavo in čaj«, doda moj sogovornik. In s tem jasno zariše sliko o kančku upanja, ki ga predstavljajo taki obiski za te ljudi.

Ker so člani teh mrež osebe z različnimi vrstami invalidnosti, je Forum priskočil na pomoč tudi članom iz vrst paraplegikov in tetraplegikov. Tako so že pomagali pri urejanju stanovanjskega problema, z osnovnimi življenjskimi potrebščinami in pomoči pri nakupu in ureditvi avtomobila, ki je prilagojen za tetraplegičnega uporabnika. Odzvali pa so se tudi na prošnje članov, ki potrebujejo Roho blazino, pa je zanje doplačilo pretežko breme.

Za tako obširno delovanje imajo jasne pravilnike, ki omogočajo transparent-

no poslovanje, saj praviloma nikoli ne dajo denarja, ampak na podlagi računa določeno reč kupijo. Njihovi uporabniki morajo spoštovati pravilnike in seveda dokazati svojo stisko preko določenih kriterijev. Samo tako lahko zadostijo strokovnosti delovanja, ki jo kljub popolnoma človeškemu odnosu, želijo izpolnjevati.

In če predstavimo še dva programa, ki jim B. Pogačnik v okviru Foruma posveča svoj čas je tukaj program PODUK. Pod tem naslovom so organizirana različna predavanja, delavnice in okrogle mize, ki pomagajo invalidom z novimi znanji pri njihovem življenju.

Tretji od krovnih programov pa se imenuje ODMEV in obsega organiziranje in vodenje tiskovnih konferenc, različnih srečanj in radijskih oddaj za ozaveščanje javnosti o invalidih in invalidnosti.

No, predstavitvi še ni konec. Borut Pogačnik je namreč uspešen radijski moderator, ki je v 13-ih letih ustvaril že več kot 1000 oddaj na različnih radijskih postajah širom Slovenije. Na Radiu glas Ljubljane – RGL-u pa že 18 let vodi kontaktno radijsko oddajo Odprta dlan, katere razpoznaven glas je.

»V teh letih naše izvajalke niso niti enkrat samkrat naleteli na konkurenco«, z ironijo doda moj sogovornik, ko primerja skrb za različne invalide v njihovih domačih okoljih. Večina sodelujočih v Forumu je navdušenec. In tak, pravzaprav entuziast, mora biti človek, če želi izpeljati vse te aktivnosti.

B. Pogačnik je skromno rečeno energičen človek. Svojo energijo namenja vsem pomoči potrebnim, saj k njemu na Forum prihajajo tudi ljudje, ki imajo kakršnekoli osebne težave. Veliko je področij, kjer je aktiven in kjer pušča sledi svoje vneme, pa naj si bo v službenem ali domačem okolju. Od konca oktobra 1994 pa aktivno sodeluje tudi na področju stikov z javnostmi v Nacionalnem svetu invalidskih organizacij Slovenije.

Njegovi načrti in želje so predvsem v smeri pomoči tistim invalidom in ljudem, ki so ostali na socialnem in geografskem obrobju. Zato ga večkrat tudi razjezi nerazumevanje in birokratsko obnašanje, ko bi morala biti v ospredju skrb in sočutje.

Tega dne je kot zelo zanimiv sogovornik delil z nami delček tega. In poleg vsega postal še sogovornik v intervjuju za Paraplegika. Hvala.

Vesna Grbec

DOM PARAPLEGIKOV SKOZI VIHAR

SAJ NI RES PA JE, KOT ŽIVLJENJE IZ DRUGE DIMENZIJE !!!

Ves vihar zatem pa diskreditacije na račun Zveze paraplegikov Slovenije in predsednika Ivana Peršaka so se pričele, ko si je nekdo v juliju 2005 privoščil, da je pod krinko anonimnosti poslal na več medijskih hiš pismo z lažno in prikrojeno vsebino na račun omenjenih. Avtor se je podpisal kot »slovenski paraplegiki« in v pismu navaja, da piše v imenu večine slovenskih paraplegikov.

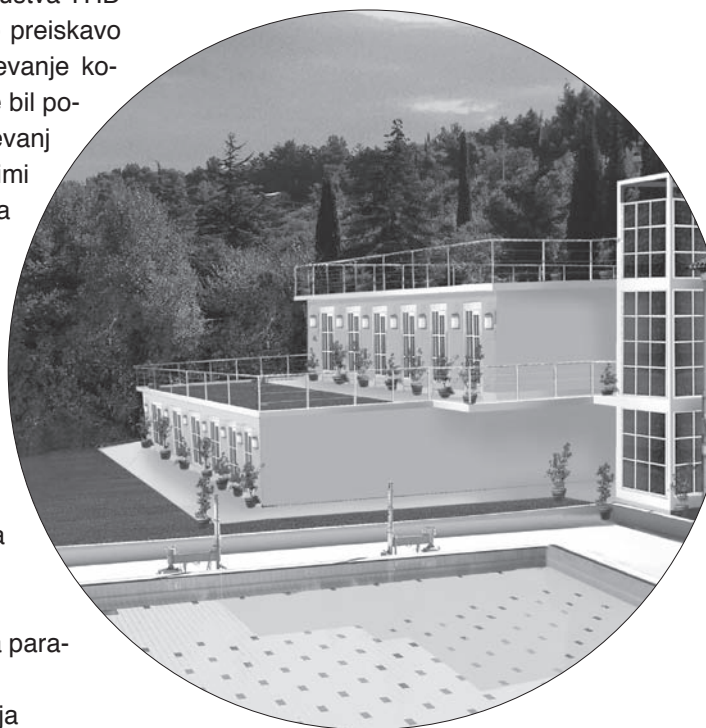
Mediji so v času kislih kumaric anonimko pograbili kot golo dejstvo in Zvezo kot organizacijo, ki je bila postavljena na pranger niso povprašali o verodostojnosti, čeprav so dolžni so storiti tudi po Zakonu o medijih.

Z različni komentarji anonimnih piscev, pa je prednjačil spletni portal Društva YHD »Slovenski Handy World«, ki je služil kot pljuvalnik po Zvezi paraplegikov. Omenjeno društvo si je zelo prizadevalo Zvezo in njene zakonite zastopnike osramotiti pred državnimi institucijami ka-

kor tudi v javnosti s svojimi izjavami. Kot smo zasledili iz medijev, se je po priporočilu predsednice društva YHD v zadevo vključila s svojo preiskavo tudi Komisija za preprečevanje korupcije. In vse to skupaj je bil povod, da se je plaz obtoževanj in insinucij z bombastičnimi naslovi vsul iz slovenskega medijskega kotla. Naj naštejemo samo nekaj zvonečih naslovov:

»Dom paraplegikov ali igre brez meja« tri dejanja, v Financah
»Kopanje v greznici?« v Primorskih novicah
»Je Pacug primeren za paraplegike?« v Delu
»Korupcija« POP TV
»V Pacugu sporni hotel za paraplegike« Dnevnik
»Tarča« Televizija Slovenija
Zveza paraplegikov je bila postavljena v vlogo največjih kriminalcev. S svojimi demantiji in obrazložitvami, ki

temeljijo na strokovnih presojah smo morali pojasnjevati z različnimi pris-

topi, od tiskovnih konferenc do izjav v posameznih medijih. Pa vendar so bili naši argumenti in ugotovitve zreducirani na minimum in v kakšno obrobno kolumno. V javnosti smo morali opravičevati tudi dejanja, ki jih nismo storili in niso bila povezana z nami. Posledično smo na Zvezo dobili kup inšpekcijskih služb, inšpektorje Davčne uprava RS, obiskali so nas kriminalisti in nazadnje tudi računsko sodišče.

Vsi pregledi so bili posredno ali neposredno na podlagi anonimnih prijav, ki so se v končni fazi pokazale, kdo je bil v ozadju. Posledice ste bili deležni tudi člani, saj vam je bila zaradi servisnega dela do omenjenih institucij okrnjena kvaliteta programov, ne v vsebinskem, ampak v časovnem pogledu.

Spoštovani bralci ne morete si

Duhovna hrana je odlična na terasi

predstavljati, kakšno škodo so ti dogodki doprinesli k dokončni izgradnji našega doma.

Saj so zaradi tega obsedenega stanja bila onemogočena vsa dela na tem področju. Po drugi strani pa so zaradi medijske gonje vsi potencialni financerji bili skeptični in so vljudnostno prenašali odločitve v nedogled, v najslabših primerih pa nismo uspeli na razpisih v ta namen. Zagotovo je bil namen samoklicanih »pobudnikov« edine resnice dosežen. Seveda pa na račun slovenskih paraplegikov in tetraplegikov!

V tem času si je več kot polovica članstva v organizaciji pokrajinskih društev ogledala izgrajeni Dom paraplegikov in njegovo infrastrukturo. Nad ugotovitvami in predstavljenim so bili pozitivno presenečeni tudi največji skeptiki.

Istočasno so se odvijale skozi vse preteklo leto različne aktivnosti v našem domu. O vsem ste lahko prebrali v predhodnih številkah

našega glasila; o vsem dogajanju boste seznanjeni tudi v naslednjih izdajah Paraplegika.

Nanizal sem vam kratek informativni zbir podatkov, ki so nas zadevali po želji prebliskov posameznikov, ki so nezadovoljni s sabo in vsem, kar jih obkroža. Pomoč so imeli na strani medijev, ki so bili dostikrat taki, kot hijene, a ne vsi, da me ne bi narobe razumeli!

Predvsem agresivni in vsiljivi so bili tisti, ki niso sposobni objektivnega pristopa in naredijo iz svojega poročanja šov v duhu večje naklade, ne pa podajanje korektnih informacij. In vendar je ta agonija trajala dobro leto in pol, da je vse prešlo h koncu.

Piko na l vsem tem dogodkom je s sklepom dalo Okrožno državno tožilstvo v Ljubljani, ki je vse očitke na račun Zveze paraplegikov in njenega predsednika Ivana Peršak, ki jih je na podlagi kazenske ovadbe podala predsednica Društva za teorijo in kulturo hendikepa, ZAVRGLO kot NEUTEMELJENE.

Kot zadnji udarec slovenskega pravosodnega sistema namišljenim varuhom pravic invalidov, pa je

sporočil okrožni državni tožilec g.Jože Kozina, ko je 13.12.2006 posredoval predsedniku Ivanu Peršak naslednjo ugotovitev: »V kazenski zadevi, ki se pri tukajšnjem tožilstvu vodi pod zgoraj navedeno opravilno številko, na podlagi kazenske ovadbe Elene Pečarič, z dne 20.1.2004 in anonimnih kazenskih ovadb, zaradi kaznivega dejanja zlorabe položaja ali pravic po 1.odst.244. člena KZ v zvezi z vašim vodenjem Zveze paraplegikov Slovenije vam sporočam, da sem zadevne kazenske ovadbe s sklepom dne 13.12.2006 zavrzel.« Mislim, da je komentar povsem odveč, fotografije pa dovolj zgovorne.

Morda si na koncu vsak od nas zastavi hipotetično vprašanje. Iz katerih krogov in logov je lahko prišlo anonimno pismo s podpisom »Slovenski paraplegiki«?

In komu lahko izstavimo račun za povzročeno moralno in materialno škodo? Če ste si prebrali ta sestavek, lahko izoblikujete tudi lastno mnenje!

Dane Kastelic

Dejavnosti v Domu paraplegikov v Pacugu

Spoštovane bralke in bralci obveščamo, da centralni del Doma paraplegikov v Pacugu, še vedno stoji. Trdne temelje, ki segajo daleč v zgodovino, niso uspeli zmajati niti laži sorodne invalidske organizacije niti »prizadevni« bivši minister, zadolžen za področje sociale. Odgovorni v Domu paraplegikov bomo

tudi v letošnjem letu nadaljevali z aktivnostmi v skladu z načrtano strategijo. Naše delovanje bo umerjeno na dva področja: Pridobivanje sredstev za dokončanje celotnega doma ter izvajanje dejavnosti za naše člane.

Naravnost k uspešnosti združujemo z odgovornostjo, ki jo imamo na eni strani do najtežje prizadetih invalidov ter na drugi strani do celotne slovenske družbe, zato delujemo odgovorno in etično.

To je tudi ključ do našega cilja: da postanemo in ostanemo kvaliteten partner državi pri ustvarjanju novih, boljših pogojev na področju varovanja zdravja paraplegikov in tetraplegikov. Vsekakor pa ravno zaradi delovanja v korist najtežje prizadetih slovenskih invalidov računamo tudi na pomoč in sodelovanje države. Kdaj in v kolikšni meri se bo država vklopila v reševanje naše stiske pa pričakujemo, da bo znano do konca

prve polovice letošnjega leta.

Dejavnosti v našem domu bomo v letošnjem letu nadgradili, v koriščenje programov poskusili zajeti čim širši krog slovenskih invalidov s poškodbo hrbtenjače.

Namesto organiziranih ogledov pokrajinskih društev bomo v letošnjem letu omogočili večdnevno bivanje za različne skupine. Skupine bodo organizirane s strani posameznih regijskih društev ali pa znotraj sekcij, ki delujejo na Zvezi (kultura, šport, potapljanje...). V okviru rehabilitacijskih programov bomo izvajali socialno rehabilitacijo za posamezna društva. Društva naj tako do konca meseca aprila posredujejo željeni termin za tri do šest dnevno bivanje do 14 oseb (možnost dodatnih dveh ležišč za spremljevalca).

Rehabilitacijske programe bomo tako izvajali tekom poletja, ko je možno tudi kopanje v bazenu. Poleg kopanja je na željo društev mogoče organizirati tudi

fizioterapevtske storitve (razgibavanje, masaža, gibalne vaje...).

Naša želja je, da v domu izvedemo čim več dejavnosti, ki bodo »pisana na kožo« njihovim koristnikom, glavna vodila pa sta zdravje in socialna vključenost.

Jani Trdina

V spomladanskem in jesenskem delu pa bodo organizirana sledeča skupinska srečanja:

- Informativna dejavnost - Spomladanska konferenca
- Program za otroke, mladostnike, interesne skupine - Socialna rehabilitacija
- Informativna dejavnost - Seznanitev z novostmi, predstavljenimi na svetovnem kongresu fizioterapevtov
- Kultura - Jesenski kulturni dnevi
- Ohranjanje zdravja - Jadralski tečaj
- Rehabilitacijski programi - Srečanje za starejše člane
- Ohranjanje zdravja - Športne dejavnosti
- Izobraževanje - Usposabljanje za aktivno delo in življenje paraplegikov
- Tehnični pripomočki - Predstavitev novosti

DP Ljubljanske pokrajine

DELOVNO V LETO 2007

Paraplegiki našega društva smo staremu letu v slovo pomahali v gostišču Kongo v Grosupljem. Na slabe trenutke v letu 2006 smo pozabili ob poskočnih vižah tria LITIJSKI ODMEV, plesno navijaške skupine LADIES, plesne skupine EVE, trebušni plesalki Staši, kolesu sreče, bogatem srečelovu in obisku igralnice, pa se poveselili in razvedrili. Tokrat se je v Kongu zbralo rekordno število naših članov in svojcev. "In prav je tako," je v pozdravnem nagovoru poudaril predsednik društva Gregor Gračner. Bilo je resnično lepo in pestro in vsi nastopajoči so več kot upravičili naša pričakovanja.

Več kot 250 članov in svojcev je uživalo v pestrem programu.

PRESOTERAPIJO IZVAJAMO KAR V DRUŠTVENIH PROSTORIH

V prostorih društva smo v decembru ponovno začeli izvajati presoterapijo, zdaj pa z njo nadaljujemo. Priporočamo jo vsem, ki jim zatekajo noge oziroma jim v telesu zaostaja tekočina. Presoterapija je pravzaprav neka vrsta limfne drenaže, ki jo izvaja posebna aparatura. Kombiniramo jo še s teens stimulacijo (elektro stimulacija) in svetlobno terapijo, ki spodbuja prekrvavitev in pretok skozi celice, spodbuja tvorbo kolagena, vpliva na hitreje celjenje ran in zdravljenja infekcij, deluje protivirusno, protibakterijsko in protiglivično in podpira limfni sistem. Terapija se izvaja deset dni zapored, zanjo pa je med člani kar veliko zanimanja. Večino članov na terapijo pripelje voznik Tomaž Demšar z društvenim kombijem.

»Pacienti« zatrjujejo, da jim »zdravljenje« dobro dene.

POVERJENIKI VESTNO OPRAVLJAJO SVOJE DELO

Društvo paraplegikov ljubljanske pokrajine ima zelo dobro urejeno mrežo tako imenovanih socialnih poverjenikov. To so izbrani, aktivni in izkušeni člani društva, ki se redno ali občasno povezujejo s tistimi člani, ki živijo v njihovi ali sosednjih občinah. Člani jim zaupajo svoje težave, le-ti pa jim svetujejo rešitev ali pa jih posredujejo ustreznim službam. Kar 16 takih poverjenikov imamo, zato lahko rečemo, da je društvo o socialno materialnem stanjem svojih članov zelo dobro seznanjeno.

Poverjeniki so še pred novim letom obiskali vse naše člane in se pogovorili o njihovih morebitnih težavah. Ob tej priložnosti so jim izročili tudi skromnejše darilo društva.

Menimo, da je ta način sodelovanja in povezovanja z matično organizacijo za člane in poslanstvo društva zelo pomemben in koristen.

Za tem so se poverjeniki zbrali na skupnem posvetu, vodstvu društva poročali o svojem delu in se pogovorili o nadaljnjih ciljih.

OBUTI MAČEK IN BOŽIČEK STA RAZVESELILA NAŠE NAJMLJAŠE

Naše najmlajše člane in otroke naših članov je pred iztekem starega leta v prostorih društva obiskal Božiček in jim prinesel zvrhan koš daril. Otroci pa so se še posebej razveselili igrice Obuti maček, ki so jo pripravile dijakinje srednje vzgojiteljske šole. Dokaj velik dnevni prostor je bil skoraj premajhen, ko so malčki nestrpnost pričakovali Božička in njegova darila.

Iskrice v očeh v veselem pričakovanju

NAŠ SMUČAR NA TEK- MOVANJU V EVROPSKEM POKALU

V španskem smučarskem središču La Molini je 10. in 12. februarja potekal Evropski pokal v smučanju za invalide. Med njimi je tekmoval tudi član našega društva Gal Jakič.

Prvi dan tekmovanja je bil na sporedu veleslalom, kjer je Gal Jakič v kategoriji LW 12-1 med sedečimi smučarji dosegel zelo dobro 21. mesto in s tem osvojil nove točke za Evropski pokal. Po prvem teku je bil 22.

V nedeljskem slalomu je bil uspeh slabši. Slalomska proga je bila za sedeče smučarje v kategoriji LW 12-1 očitno prezahtevna. Odstopilo je namreč kar 21 slalomistov, tako da jih je v cilj uspešno pripeljalo le deset. Med tistimi, ki so odstopili je bil žal, tudi naš Gal.

Skupaj je nastopilo 96 tekmovalcev iz 17 držav.

Veleslalom je Jakiču prinesel nove točke (foto Ivo Drinovec).

DP Ljubljanske pokrajine

V KEGLJANJU SMO NAJMOLNEJŠI

Društvo paraplegikov ljubljanske pokrajine je ob podpori Občine Litija ter Zveze paraplegikov še v decembru v Litiji pripravilo 17. kegljaški turnir za paraplegike in tetraplegike. Udeležilo se ga je več kot 50 kegljačic in kegljačev iz vseh pokrajinskih društev. Nastopili so v ekipni, posamični in veteranski konkurenci. Hkrati je v prostorih gostišča Kovač potekal tudi hitro-potezni šahovski

V konkurenci veteranov in tetraplegikov je največ kegljev podrl Hasan Čaušević

turnir po švicarskemu sistemu. Na črno-belih poljih se je tokrat pomerilo trinajst šahistov in le ena šahistka. To je bila Jožica Kerč, ki iz DP jugozahodne Štajerske, ki je bila na turnirju najmočnejša in je pometla z vso moško konkurenco.

Kegljače in šahiste je nagovoril nekdanji župan Občine Litija Mirko Kaplja in najboljšim podelil pokale in praktične nagrade, ki so jih prispevali Litijski donatorji. Tudi tokrat so bile vse organizacijske niti v rokah našega člana Franca Cilenška iz Litije.

V ekipni kegljaški konkurenci je bila najboljša prva ekipa Ljubljane, drugo mesto je osvojila ekipa iz Maribora, tretje pa druga ekipa Ljubljane. Med kegljači je največ kegljev podrl Viktor Rupnik (LJ), med kegljačicami Cvetka Štirn (LJ), med veterani pa Hasan Čaušević (LJ).

SLAB DAN ZA NAŠE KOŠARKARJE

Društvo paraplegikov ljubljanske pokrajine je 6. januarja 2007 v športni dvorani Polaj v Trbovljah za pokal društva organiziralo že osmi novoletni košarkarski turnir. V lepi športni dvorani so se pomerila moštva: DP Mercator Ljubljana, DP Novo mesto, DP Maribor in mešana ekipa Radio Dur. Ekipa organizatorja, ki je v ligaškem tekmovanju skoraj nepremagljiva, je imela tokrat slab dan, saj jih je nadigrala ekipa Radio Dur in tako osvojila pokal društva.

V prvi tekmi so Ljubljančani premagali Novomeščane (75:36), v drugi Radio Dur Mariborčane (71:63), v tretji Mariborčani Novomeščane (59:55) in v zadnji Radio Dur Ljubljančane (70:61). Končne uvrstitve: 1. Radio Dur, 2. DP Mercator Ljubljana, 3. DP Maribor in 4. DP Novo mesto. Tokrat se je s slovenskimi košarkarji prvič srečal naš mladi up Peter Cerar in svojo vlogo mladega košarkarja dokaj dobro upravičil.

Košarkaše in goste je nagovoril in pozdravil tudi župan Občine Trbovlje Bogdan Barovič ter podelil pokale.

Na novoletnih turnirjih se košarkarji pomerijo tudi v metanju trojk in prostih metov.

V metanju trojk je bil najboljši Gregor Gračner, drugo mesto je osvojil David Slaček, tretje pa Tone Kanc. Pri metanju prostih metov je bil najbolj uspešen Slavko Krajnc, za njim se je uvrstil Jože Berčon, tretje mesto pa je osvojil Simon Šerbinek.

Uspešen met Dubrovskega

KOŠARKARJI V GOSTEH V BIHAČU

KSI Una Sana iz Bihača je vrnila gostovanje v Ljubljani in 24. in 25. februarja 2007 v goste košarkaše DP Ljubljana Mercator. Moštvi sta odigrali dve prijateljski tekmi, ki sta bili dober trening pred nastopom ekipe iz Bihača na pokalu evropskih prvakov v Nemčiji. Bosanski košarkarji so bili v obeh tekmah boljši. Prvo tekmo so dobili z rezultatom 55:49, drugo pa še bolj prepričljivo z 61:46.

Naša reprezentanca je na gostovanje v Bihač potovala z društvenim kombijem in enim osebnim vozilom. Bosanski paraplegiki pa so se izkazali tudi kot dobri gostitelji.

Košarkarji KSI Sana so bili boljši in suvereno dobili obe tekmi.

DP Severne Štajerske

Ženske smo praznovala

V Prostorih Društva paraplegikov severne Štajerske smo se zbrali v petek, 9. marca, da proslavimo dan žena. Ta enodnevna zamuda ni nikomur povzročala težav. Sploh je petek bolj primeren dan za takšne zadeve.

Začeli smo po 16. uri. Letos nas je bilo kar precej, okrog 25, tako da smo se morali kar malo stisniti. Vozički pač zasedejo več prostora kakor stoli.

Najprej je imel predsednik Vili kratek pozdravni govor, temu pa je sledil še kratek kulturni program – ob spremljavi kitare so nam prebrali nekaj lepih pesmi o ženskah in materah.

S tem je bilo tudi konec tako imenovanega uradnega dela. Na mize so prinesli narezke, pijačo in pecivo. Pecivo so v glavnem doma spekle naše članice in ga je bilo res veliko vrst. S sirovo ploščo so prišli na svoj račun tudi tisti, ki ne jedo mesa. Ob hrani in pijači so se razvile razne debate, ki so trajale potem še nekaj ur. Nekateri so pa ob spremljavi kitare veselo zapeli.

Pred odhodom domov nam je podpredsednik Alfred razdelil še vrtnice in

želim, da bi vsem doma dolgo rasle naprej.

Upam, da smo vsi preživeli prijeten popoldan in večer; in da se dobimo ponovno naslednje leto!

Maja Mešič

Voščilo in vrtnice so darilo društva, poljubi pa od podpredsednika
Fotografija: Janez Raišp

LETO 2006 SE JE POSLOVILO

Narava je že opravila svoje poslanstvo in se odpravila k zaslužnemu počitku. Pisane barve jeseni so zamenjali turboni sivi toni, vse je dalo slutiti, da se leto spet poslavlja. Vsepovsod okrašene ulice in milijoni lučk so naznanjali čas praznovanja. Saj ne vem, zakaj bi se temu upirali, tako lepo se sliši - novoletni čas, čas veselja in praznovanj.

Društvo paraplegikov Severne Štajerske je slovo od starega leta obeležilo v prostorih srednje prometne šole v Mariboru. Pripravili smo kratek kulturni program in uživali v pesmih z

božično-novoletno tematiko v izvedbi pevske skupine Prijatelji iz Maribora. Sledilo je voščilo predsednika Vilibalda Pepevnika in kratek kronološki prelet dogajanja preteklega leta, ki ga je podal podpredsednik Alfred Lasetsky.

V družabnem delu smo ob zvokih glasbe in glasbene skupine, ki sta jim svoj žar dodala naš član Rudi na trobenti in njegov prijatelj na frajtonarici, doživljali lepe trenutke. Zveneale so različne zvrsti glasbe, tako da smo se imeli priložnost izkazati v svojih plesnih vrlinah. Pohvalno je tudi, da se vedno več članic in članov na vozičkih opogumi

in zavrti s svojimi plesalci in plesalkami v glasbenih ritmih. Letošnja zima nam ni namenila nič snega, zato je skladbo Bela snežinka zamenjal za stiskanje še bolj primeren Silvestrski poljub.

Pripravili smo bogat srečelov, z glavno nagrado počitnikovanja v Termah Čatež, ter še nekaj res privlačnih dobitkov. Hvala vsem donatorjem.

Novoletnega srečanja se je udeležilo veliko članov in s tem se je pokazalo, da smo skupnost, ki skupaj diha za iste cilje. Naj ostane tako, verjamem pa, da je lahko še bolje.

Janez Raišp

DP Severne Štajerske

Sveti Miklavž

Svetnik, ki prihaja iz teme zimske noči v svetlobo preprostih kmečkih izb in v razkošne sobe mestnih hiš in spet izgine v temi noči. Miklavž, kakor pri nas navadno imenujemo svetega Nikolaja, je gotovo eden najbolj priljubljenih svetnikov. S posebnim veseljem ga pričakujejo otroci, ko na večer pred svojim godom hodi okrog in jim prinaša darove - pridne nagrajuje, poredne pa prepusti kaznim svojih spremljevalcev, parkeljnov. Svetnik je škof, ki se mu ne zapirajo nobena vrata.

Sveti Miklavž je oblečen po vzgledu liturgičnih oblačil: čez dolgo belo obleko (albo) obleče mašni ali večernični plašč (pluvial). Na glavi nosi mitro; to pokrivalo je za Miklavža pač najznačilnejši del - tako v odevnem kot simbolnem pomenu. V roki drži škofovsko palico, ki je zgoraj zavita, okrašena, v drugi roki pa ima, a ne vedno, knjigo. V njej piše z zlatimi črkami, kaj so počeli pridni otroci, in s črnimi, kaj so uganjali nepridipravi. Po izročilu mora imeti dolgo belo brado.

Na otroke DPSŠ Miklavž tudi tokrat ni pozabil

Roke pa mu navadno tiče v belih rokavicah.

Zaradi legende o dobroti, je postal obdarovalec pridnih otrok, bodisi da prinese darove skrivaj ponoči ali ob osebnem obisku. Toda v Miklavževem spremstvu, kadar nastopa v vidni podobi, so tudi parkeljni, za današnje pojmovanje hudiči, prvotno pa predstavnik vračajočih se duhov prednikov. Sveti Miklavž prinaša skromna darila.

Na krožnikih ali v nogavicah, ki mu jih nastavijo otroci, pusti orehe, jabolka, fige, mandarine, suho sadje, sladkarije ... Poredne pa na žalost čaka le šiba.

Sveti Nikolaj je zavetnik revežev, otrok, učencev in učiteljev, romarjev in potnikov, ribičev in trgovcev z ribami, kmetov in mesarjev, pekov, trgovcev z žitom in semeni, trgovcev, sodarjev, pivovarjev in izdelovalcev žganja, gostilničarjev in trgovcev z vinom, tkalcev, izdelovalcev trakov in gumbov, trgovcev s čipkami in blagom, delavcev v kamnolomih in kamnoskokov, zdravnikov, svečarjev, trgovcev z mešano robo, proizvajalcev in trgovcev s parfumom, odvetnikov, notarjev, sodnikov, zapornikov, gasilcev.

Podatke zbral Janez Raišp

Fotografija: Janez Raišp

Narava je že opravila svoje poslanstvo in se odpravila k zaslužnemu počitku. Pisane barve jeseni so zamenjali turbni sivi toni, vse je dalo slutiti, da se leto spet poslavlja. Vsepovsod okrašene ulice in milijoni lučk so naznanjali čas praznovanja. Saj ne vem, zakaj bi se temu upirali, tako lepo se sliši - novoletni čas, čas veselja in praznovanja.

Društvo paraplegikov Severne Štajerske je slovo od starega leta obeležilo v prostorih srednje prometne šole v Mariboru. Pripravili smo kratek kulturni program in uživali v pesmih z božično-novoletno tematiko v izvedbi pevske skupine Prijatelji iz Maribora. Sledilo je voščilo predsednika Vilibalda

Pepevnika in kratek kronološki prelet dogajanja preteklega leta, ki ga je podal podpredsednik Alfred Lasetsky.

V družabnem delu smo ob zvokih glasbe in glasbene skupine, ki sta jim svoj žar dodala naš član Rudi na trobenti in njegov prijatelj na frajtonarici, doživljali lepe trenutke. Zveneale so različne zvrsti glasbe, tako da smo se imeli priložnost izkazati v svojih plesnih vrlinah. Pohvalno je tudi, da se vedno več članic in članov na vozičkih opogumi in zavrti s svojimi plesalci in plesalkami v glasbenih ritmih. Letošnja zima nam ni namenila nič snega, zato je skladbo Bela snežinka zamenjal za stiskanje še bolj primeren Silvestrski poljub.

Le kaj se skriva pod to številko ???

DP Jugozahodne Štajerske

Čeprav se zdi december že daleč, je pomembno, da pomembne dogodke ovekovečimo kot se spodobi. Zato vam v branje ponujamo prispevek;

DECEMBER V ZNAMENJU OTVORITVE NOVIH PROSTOROV

Otvoritev je sovpadala z Mednarodnim dnevom invalidov, torej 4. decembra, kar še bolj opozarja na dejstvo, da invalidi potrebujemo enake možnosti za delo in zaposlovanje, zagotavljanje dos-

KAJ SE JE DOGAJALO NA DRUŠTVU PARAPLEGIKOV JUGOZAHODNE ŠTAJERSKE

Verjetno smo vsi istega mnenja – vreme nam je letos precej prizaneslo. Na Društvu paraplegikov jugozahodne Štajerske smo še posebej veseli, da ni bilo snega, saj je pri nas ves začetek zime potekal v znamenju preurejanj in selitve v nove delovne prostore in sneg bi bil velika nadloga.

No, tako smo imeli v začetku decembra otvoritev težko pričakovanih novih delovnih prostorov, katerih glavni izvajalec je bilo podjetje Remont Celje, notranjo ureditev pa je izvedlo podjetje Hobi mont iz Celja.

Kot se za zaključek leta spodobi, smo se 13. decembra zbrali v gostišču Rimljan v Šempetru na novoletnem srečanju in se poslovili od starega leta ter nazdravili novemu.

Začetek leta ni bil pretirano delaven, v glavnem smo se ukvarjali s finalizacijo ureditve prostorov, smo pa bili zato bolj dejavni na področju športa. To sezono je naša košarkaška ekipa združila moči

Ansambel Žur in nač Srečko Vodeb

V vsakodnevem življenju si največkrat zapomnimo prav tiste dogodke, ki ostanejo v nas krepkeje zapisani. Prav gotovo bo našo pozornost za dlje časa zaznamovala tudi otvoritev novih prostorov, ki so namenjeni širši dejavnosti Društva paraplegikov jugozahodne Štajerske.

Z aktivnostmi za iskanje ustrezne lokacije in prostorov, ki bi dajali čim boljše možnosti za delovanje društva, smo pričeli že v letu 2003. V letu 2005 smo se v dogovoru z Mestno občino Celje in pomočjo Zveze paraplegikov Slovenije odločili za odkup lokala v objektu Arena Petrol. V letu 2006 smo pridobili ustrezno dokumentacijo in v mesecu oktobru pričeli s finalizacijo novih prostorov. Mesec november je že potekal v znamenju selitve. Še dan pred uradno otvoritvijo je bilo tam kjer so zdaj urejeni prostori, pravo gradbišče. Vendar nam je uspelo do zjutraj pripraviti objekt za otvoritev.

topa do izobraževanja, novih tehnologij, zdravstvenih in socialnih programov ter športnih aktivnosti in storitev.

Program otvoritve je povezovala Gordana Kitak. S pozdravnim govorom je zbrane najprej nagovoril predsednik društva Janez Hudej, njemu so sledili še mag. Cveto Uršič iz Direktorata za invalide pri MDDSZ, župan mestne občine Celje g. Bojan Šrot in Predsednik Zveze paraplegikov g. Ivan Peršak. Še preden pa je Janez Hudej s pomočjo g. Šrota in mag. Uršiča prerezal slavnostni trak je župnik prostore blagoslovil.

Na ogled je že bila razstava slik, ki sta jo pripravila naša člana Branko Rupnik in Zoran Djordjević, ter ročna dela, ki so plod delovanja aktiva žensk na društvu. Ves čas otvoritve pa nas je s harmoniko zabaval Srečko Vodeb.

Barbara Slaček

DP Jugozahodne Štajerske

z ekipo Gorenjskega Društva. V Slovenski Bistrici je 27. januarja potekalo I. kolo lige v košarki. Odigrali smo dve tekmi in obe zmagali. Tudi kegljači so januarja v Škofji Loki 'odkegljali' I. kolo.

Mesec februar je bil malo bolj pester. Potekali so dogovori o izgradnji pešpoti v Logarsko dolino, ki bi bila primerna tudi za paraplegike. Košarkarji so odigrali II. in III. kolo lige v Kašlju in Novem mestu. Strelci so se na Ptuj udeležili I. kola lige v streljanju.

21. februarja je šest naših članov, pri Dr. Erjavčevi na Inštitutu za rehabilitacijo opravilo preventivni zdravniški pregled, ki je zajemal dejavnike tveganja kot so ožilje, srce, holesterol, sladkor ... in lahko se pohvalijo, da nihče nima tovrstnih zdravstvenih težav.

Le dan kasneje smo na društvu praznovali rojstni dan Ivana Tajnška in ob tej priložnosti nas je s svojim obiskom počastil Dr. Rajko Turk. Naključje je hotelo, da je prav na ta dan praznoval tudi Janez Hudej, ki mu ob tej priložnosti čestitamo.

Nenazadnje smo pod streho spravili tudi 15. sejo Upravnega odbora društva. UO je sprejel razrešitev starega uredniškega odbora in potrdil novega. Janez Hudej je podal poročilo preteklega leta in predstavil plan dela za letošnje leto, tokrat v tolarjih in evrih. Največ sredstev smo v lanskem letu porabili za nove delovne prostore, nabavili pa smo tudi nekaj nove opreme.

Silvestrovanje

Člani celjskega društva smo, kot že dve leti poprej, proslavili staro leto 2006 v gostišču Rimljan v Šempetru pri Žalcu. Srečanje se je zgodilo 16.12.2006, zabaval pa nas je Ansambel Žur. Veseli smo bili, da je bila udeležba številčnejša, kot prejšnja leta. Zbranim je novo leto voščil predsednik društva g. Janez Hudej, slike pa vam naj povedo, kako smo se zabavali.

Barbara Slaček

Na področju socialne je bilo podeljeno nekaj socialnih pomoči in sprejeli smo sklep o višini izplačevanj novih socialnih pomoči v evrih. Od zadnjega UO smo pridobili štiri nove člane.

Torej pomlad je pred vrati, mi že uživamo v novih delovnih prostorih in smo pripravljene na nove zmage v letu, ki je pred nami.

Barbara Slaček

OBISKAL NAS JE DR. RAJKO TURK

V mesecu februarju smo v naši sredini obhajali prav poseben jubilej, Ivan Tajnšek je namreč praznoval 70. rojstni dan. Ob tej priložnosti nas je, na povabilo Janeza Hudeja, obiskal Dr. Turk.

»Nisem si upal verjeti, da jih bom dočakal«, so bile Ivanove besede, ko smo na društvu praznovali njegov rojstni dan. Ivana smo s slavljenjem presenetili, zato je bil še toliko bolj vesel, mi pa smo bili veseli, da je s seboj pripeljal svojo ženo Nežko. Dogodka se je udeležil tudi Dr. Turk, ki je Ivanu čestital ob jubileju in zbrane takole nagovoril: »Dobro teden je tega, ko me je poklical g. Janez Hudej, Vaš predsednik Društva Paraplegikov Jugozahodne Štajerske in me povabil na današnje srečanje, na katerem naj bi nazdravili jubilaru gospodu Ivu Tajnšku, s katerim se po službeni in kasneje po prijateljski poti kar dobro pozna.«

Spregovoril je o poteku Ivanove rehabilitacije in poudaril, kako so se časi spremenili. Da je bila po drugi svetovni vojni in še kar veliko let kasneje perspektiva paraplegika slaba, da doživi stara leta. Preveč neznanja in nemoči je bilo okoli celotne problematike paraplegika, da bi jih lahko ohranili pri življenju do poznih let. Če pa pogledamo na problem danes, je zadeva

veliko boljša. S hitro intervencijo z antibiotiki, hormonskimi preparati, z vestnim ravnanjem z mehurjem in kontrolo izločanja, s protidekubitalnimi programi in blazinami, s kirurškim zdravljenjem dekubitusov, če do njih sploh pride, z operativnimi konstrukcijami hrbtnice po poškodbi, z dobro splošno preventivo, z izboljšanjem socialnega stanja, patronažno službo in z osveščanjem bolnika, družine in družbe smo prišli v čas, ko ima sleherni invalid s spinalno okvaro vse možnosti in upanje, da doživi starost, oziroma enako število let kot jih dosegajo nepoškodovani in zdravi ljudje. Zaradi vsega naštetega je še toliko bolj vesel, da smo se danes lahko tukaj zbrali. Svoj govor pa je končal z besedami: »Lepo je bilo imeti Vas Ivan kot pacienta, še lepše pa je, da sva vsa ta leta ostala prijatelja, saj naju vežejo lepi spomini na najino skupno prehojeno pot. Meni ste služili za vzor in tudi jaz sem se od Vas kaj dobrega naučil in pridobljeno uporabljaj na drugih vzorcih in primerih. Hvala Vam za vse, kar ste mi lepega dali in me naučili.« Ivanu sta v imenu zbranih čestitala tudi predsednik društva in Gordana, ki mu je prebrala nekaj verzov. Slavje se je, v prijetnem vzdušju, nadaljevalo v pozno popoldne. Ivanu želimo še predvsem veliko zdravja in da bi še naprej ostal tako aktiven v naši sredini.

Barbara Slaček

Ivan je bil ganjen do solz

DP Gorenjske

Razstavljamo na Golniku

Po veliki Novoletni razstavi v Institutu za rehabilitacijo invalidov Slovenije v Ljubljani smo del slik likovnih ustvarjalcev, ki se združujemo v likovni sekciji ZPS, prenesli v razstavne prostore Bolnišnice Golnik. V Soči smo razstavljali vsi člani sekcije, na Golniku pa smo zaradi manjših prostorov svoja dela pokazali: Zorica Razboršek, Stojan Zafred, Vojko Gašperut, Branko Rupnik, Jani Bevc, Klavdij Leban, Boris Šter in naš mentor Rasso Causevig. Zanimanje obiskovalcev in uslužbencev bolnišnice je bilo tolikšno, da smo morali razstavo za en mesec podaljšati.

Boris Šter

Ogled Narodne galerije v Ljubljani

Obiski muzejev in galerij nas, ki smo stalno vezani na invalidski voziček, so zaradi arhitektonskih ovir dokaj redki. V Narodni galeriji v Ljubljani pa so prisluhnili invalidom in so med prenovo galerije naredili klančine in dvigala, primerna za invalidski voziček. Pod strokovnim vodstvom vodičke smo si ogledali stalne postavitev, umetnost na Slovenskem od srednjega veka naprej, Evropski slikarji in arhitekt Jože Plečnik v Ljubljani, Pragi in na Dunaju. Če boste želeli, lahko ogled ponovimo.

Boris Šter

Stopniščni vzpenjalnik za Zadnikarja

Stopniščni vzpenjalnik, darilo Lions kluba iz Kranja gorenjskim paraplegikom, je zamenjal uporabnika. Borut Pervanja, ki se je preselil v novo prtilično stanovanje, ga je predal Zadnikarju iz Preddvora, ki potrebuje pomoč tehnike za premagovanje stopnic do svojega stanovanja v prvem nadstropju.

Košarkaški turnir v Strahinju

V telovadnici Srednje agronomske šole v Strahinju pri Naklem smo 3. marca Gorenjci pripravili četrti turnir za državno prvenstvo v košarki na vozičkih. Sodelovale so ekipe: Radio Dur, Novo mesto, Maribor in Ljubljana Mercator. Kot dobri gostitelji smo igralci ekipe Radia Dur prepustili v prvi tekmi zmago Mariborčanom (rezultat 39 : 59). Ekipi Mercator Ljubljane in Maribora sta se stalno menjavali v vodstvu in šele v zadnjih minutah je Ljubljana prišla do vodstva 59 : 58 in srečno zmagala, Radio Dur pa je v zadnji tekmi premagal igralce iz Novega mesta z rezultatom 49 : 42. Prijetno športno dopoldne smo zaključili na skupnem kosilu v znani gostilni Pri Marinšku v Naklem.

Boris Šter

V Škofji Loki smo podirali

Društvo paraplegikov Gorenjske je na kegljišču Poden v Škofji Loki organiziralo drugo po vrsti tekmovanje v

kegljanju za paraplegike in tetraplegike. Nastopile so ekipe vseh devetih regijskih društev. Dvorana Poden s štiri-steznim kegljiščem je prilagojena ljudem, vezanim na invalidski voziček, poleg kegljišča pa je tudi jedilnica Gimnazije Šk. Loka, kjer smo imeli v veliki dvorani razglasitev rezultatov in kosilo. Kaj pa Gorenjci? Hvala dobro. Ekipno četrto mesto, Slavka Jereb je na domačem terenu osvojila tretje mesto med damami, Damjan Česnik je bil prav tako tretji med moškimi, Boris Šter pa je premagal vse prijavljene veterane.

Praznik deklet in žena

Gorenjski paraplegiki še vedno 8. marca povabimo naše članice na skupno druženje in klepet. Letos smo praznovali v hotelu Krek v Lescah. Ob glasbi romskega ansambla Zoltan in ob dobri hrani nam je čas kar prehitro minil. Naša dekleta so pokazala, da so dobre plesalke, le plesalcev jim je manjkalo. Spomnile pa so se tudi na naš praznik mučenikov in nas celo obdarile, seveda smo jim mi tudi pripravili presenečenje v obliki skromnih daril.

DP Gorenjske

Rezultati:

EKIPNO:

1. MESTO: D.P. SEVERNE ŠTAJARSKE Simonič F., Jernejšek M., Lasetsky M., Hauser V.	807 podrtih kegljev
2. MESTO: D.P. LJUBLJANSKE POKRAJINE Rupnik V., Cvar L., Bernašek Z., Ivanišević S.	753 podrtih kegljev
3. MESTO: D.P. DOLENJSKE, BELE KRAJINE IN POSAVJA Sintič M., Sintič Z., Kanc A., Kuhelj F.	732 podrtih kegljev
4. MESTO D.P. GORENJSKE Eržen Z., Česnik D., Ravnik J., Jereb S.	727 podrtih kegljev
5. MESTO: D.P. JUGOZAHODNE	
6. MESTO: D.P. SEVERNE PRIMORSKE Tomažin m., Leban K., Obleščak B., Vuga D.	628 podrtih kegljev
7. MESTO: D.P. ISTRE IN KRASA Božič B., Geci Ž., Petkovšek S., Bašič F.	544 podrtih kegljev
8. MESTO: D.P. PREKMURJA IN PRLEKIJE Bogataj M., Borovnjak F., Simonič (neuradni rezultat)	748 podrtih kegljev
7. MESTO: D.P. KOROŠKE Kotnik S., Javernik B., Ternik R. (neuradni rezultat)	705 podrtih kegljev

POSAMEZNO ŽENSKE:

1. MESTO: IVANIŠEVIČ S. (LJ)	194 podrtih kegljev
2. MESTO: ŠTIRN C. (LJ)	192 podrtih kegljev
3. MESTO: JEREB S. (KR)	170 podrtih kegljev
4. MESTO: JEGLIČ J. (KR)	147 podrtih kegljev
5. MESTO: SINTIČ Z. (NM)	164 podrtih kegljev
6. MESTO: TOMAŽIN M. (GO)	129 podrtih kegljev

TETRAPLEGIKI:

1. MESTO: HAUSER V. (MB)	205 podrtih kegljev
2. MESTO: MIKEC S. (CE)	190 podrtih kegljev
3. MESTO: GRUDEN M. (GO)	183 podrtih kegljev
4. MESTO : LEBAN K. (GO)	155 podrtih kegljev
5. MESTO : POVŠE A. (CE)	147 podrtih kegljev
6. MESTO : TERNIK R. (SG)	132 podrtih kegljev

VETERANI :

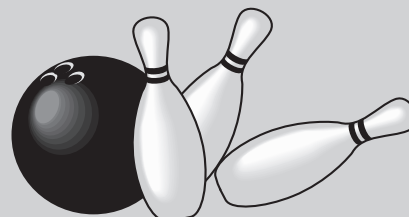
1. MESTO: ŠTER B. (KR)	199 podrtih kegljev
2. MESTO: SIMONIČ A. (MS)	195 podrtih kegljev
3. MESTO: ČAUŠEVIČ H. (LJ)	190 podrtih kegljev
4. MESTO: BOGATAJ M. (MS)	185 podrtih kegljev
5. MESTO: KUHELJ F	177 podrtih kegljev
6. MESTO: ŽALIG I. (MB)	174 podrtih kegljev
7. MESTO: BOROVNJAK F. (MS)	167 podrtih kegljev

MOŠKI POSAMEZNO :

1. MESTO: KANC A. (NM)	
19. MESTO: SINTIČ M. (NM)	161 podrtih kegljev
20. MESTO: GECI Ž. (KP)	120 podrtih kegljev
21. MESTO: PETKOVŠEK S. (KP)	110 podrtih kegljev

Boris Šter

Vsi zmagovalci na kupu.

DP Severne Primorske

DANES JE NAŠA »FEŠTA« ALI DRUŽABNO PRED SILVESTRSKO SREČANJE

Leto se je bližalo svojemu izteku in čakala nas je zelo pomembna članska 'dolžnost srečanja', kjer si povemo vse o dogodkih in načrtih, ki so nam pestrili iztekajoče leto in načrtih, ki si jih bomo zadali v novo vstopajočem letu.

Sreča v nesreči je bila, da nas je mrzel večer spomnil, da smo v mesecu decembru, sicer tega občutka zaradi mile zime ne bi imeli. Zbirali smo se pred novogoriškim dijaškim domom, kjer naj bi se odvijala prednovoletna fešta, a da se ne bi takoj zapodili k obloženim mizam in dragocenemu regljanju, nam je to preprečil (ni bila črna mačka) lepoteč, ki se je z vsem svojim bliščem šopiril pred dijaškim domom. Sedaj vas zagotovo že firbec daje, kdo je bil ta lepoteč, a o tem kaj več v enem izmed člankov Paraplegika, da ga boste v celoti prebrali.

Mraz, ki nam je zlezel pod kožo, nas je naposled le pregnal v prostore, kjer se je pričelo srečanje. Že ob samem vs-

topu je bilo čutiti, da se nam obeta prijeten družabni večer, ki smo se mu prepustili z vsemi svojimi čutili. Po dvorani, ki smo jo s svojo prisotnostjo pridno polnili, se je razlegala zabavna glasba in ni bilo potrebno veliko napora, da smo jo spremljali z živahnim klepetom, saj smo si imeli po dolgem času spet veliko povedati. Ko smo dvorano napolnili in ubrzdali naše jezične sposobnosti, je predsednik društva pozdravil vse navzoče ter nam v svoji »novoletni poslanici« zaželel lepih želja v novem letu in veselo praznovanje bližnjih praznikov.

Rdeča nit družabnega večera je bila igra »bingo«, ki nas je vsaj za trenutek odvrnila od težkih naporov kot sta bila klepetanja in vihtenje vsemogočega jedilnega pribora. Brhke mladenke so nam veselo »štemplale« bingo kartice, s katerimi smo lahko sodelovali v igri. Razvnelo se je črtanje klicanih števil in »ta srečni« so kmalu hiteli na oder po nagrade, ki so bile takšne in drugačne, vse pa praktične. In ker smo pogumni šli

na »vse ali nič«, nam je ostal nič, kajti bingo je samo eden. Z grenkim priokusom smo se tolažili z rekom »Ni važno zmagati, važno je sodelovati«.

Motil bi se vsakdo, ki bi trdil, da družabnost in zabava nista težko opravilo. Dokaz temu so bile osamljene mize in sem ter tja skupinice vztrajnih kaveljcev, ki so poskusili dočakati jutranji svit. Kdo ve, če jim je to uspelo?

Mize smo pridno oblegali in klepeta ni manjkalo

Srečanje članov, ki bivajo v domu in srečanje žensk ob 8. marcu

Društvo paraplegikov Istre in Krasa je kot vsako leto do sedaj v gostišču »Pod gradom« v Zgornji bitni pri Ilirski bistrici v nedeljo, 11. marca 2007 organiziralo vsakoletno srečanje žensk in članov, ki bivajo v domu upokoencev. Srečanje smo organizirali v počastitev praznika žensk 8. marca in ga zaradi racionalizacije prireditev združili s srečanjem tistih naših članov, ki že več let bivajo po domovih in si še posebej želijo družjenja. Na srečanju je zbrane pozdravil predsednik DPIK Željko Geci.

Tovrstna srečanja skušajo ponuditi pomoč in pozitivno izkušnjo odnosa življenja med nami invalidi, še posebno v odnosu do žensk. Ob tem ne smemo pozabiti tudi tistih, ki nam pomagajo skozi vsakdanje življenje. Zato ob materinskem dnevu Društvo paraplegikov Istre in Krasa bralkam Paraplegika čestita ob njihovem prazniku.

Benjamin Žnidaršič

Na srečanju se članice in člani, ki bivajo po domovih prijetno razvedrijo.

DP Severne Primorske

LEPOTEC BREZ PRIMIERE

Ker obljuba dela dolg, sem vam dolžan razodeti skrivnost lepote, ki sem ga omenil v enem izmed člankov.

vo, saj se je bilo potrebno »boriti« za sredstva, s katerimi smo ohranjali društvo in vse aktivnosti pri življenju.

gikov, saj smo uspeli doseči to, da nas javnost sprejme medse takšne kot smo in enakovredno priznava.

Vedeli smo, da bo v tem letu zažarel komet večnega upanja po novem društvenem kombiju, le dan D je bil vprašljiv. Leto se je bližalo k izteku in dogodek se ne bi mogel lepše uskladiti, kot se je. Naš lepotec je prispel ravno na dan družabnega predsilvesterskega srečanja, na katerega sem se imel čast peljati med prvimi.

Občutek je neprecenljiv, ko veš, da ti je dana možnost prevoza na društvena srečanja in aktivnosti, k zdravniku ali v institucionalno ustanovo, ne da bi pri vsem tem moral razmišljati, kje in kako si boš rešil ta osnovni problem mobilnosti.

besedilo: Drago Sever,
foto: Matej Gruden

“Lepotec” našega društva

Moje članstvo v društvu presega že tri desetletja in še so živi spomini, kako smo se takrat udeleževali društvenih aktivnosti in družabnih srečanj. Marsikomu izmed nas ni bilo dano, da bi imel v posesti prevozno sredstvo, kaj šele, da bi si društvo zamislilo imeti prevozno sredstvo za prevoz članov na aktivnosti društva. Velika medsebojna kolegalnost, ki nas je prevevala, je bila kos tudi takim težavam.

Leta in desetletja so minevala in v nas je vedno tlela želja po društvenem kombiju, s katerim bi se pogosteje in lažje udeleževali društvenih aktivnosti in raznih srečanj. Misel na to je imela grenak priokus, saj smo se zavedali, da je to v danih razmerah neizvedljivi-

Dandanes je to malce drugače. Vložena volja in napor, ki smo jih vtakali v življenju z našo organizacijo, so bili najboljša promocija paraple-

Tudi voznik Stane ga občuduje

← Vez z notranjostjo

DP Istre in Krasa

NOV FILM O ŽIVLJENJU IN DELU INVALIDOV

Italijanska televizija RAI - Deželni sedež za Furlanijo in Julijsko krajino za slovenski program iz Trsta je v petek 2. februarja 2007 ob 17. uri na sedežu RAI, Ulica Fabio Severo 7, Trst v dvorani Lucchetta-Ota-D'Angelo RAI v Trstu, predstavila nov dokumentarni film

Zgodbe o volji in moči.

Protagonisti filma, ki prikazuje zgodbe invalidov, so pesnik in slikar Benjamin Žnidaršič, športnik Pavel Križmančič, slikar Vojko Gašperut, dresurna jahačica Ana Humar in študentka v zavodu združenega sveta Dana Čandek. Za predstavljeni enourni izpovedni film je scenarij in režijo pripravila Loredana Gec, snemalec in direktor fotografije je bil Andrea Sivini, film je zmontiral Edi

Pinesich.

Producent dokumentarnega filma je Uredništvo slovenskih programov Deželnega sedeža RAI za Furlanijo Julijsko krajino. Loredana Gec je tudi prijateljica in sodelavka slovenskih paraplegikov, še posebno sodeluje z Društvom paraplegikov Istre in Krasa pri različnih čezmejnih projektih.

Na predstavitvi filma so bili prisotni vsi pomembni slovenski mediji, pomembni zamejski Slovenci in vodstvo RAI. Film

Na predstavitvi filma so bili poleg akterjev in ustvarjalcev filma prisotni vsi pomembni slovenski mediji, pomembni zamejski Slovenci in vodstvo RAI v Trstu.

je bil uvrščen v redni sporedu v nedeljo, 4. februarja 2007 ob 20.55 na RAI III regionalni program. V bodoče pa tečejo pogovori o predstavitvi filma na slovenski nacionalni televiziji.

Benjamin Žnidaršič

SREČANJE S PARAPLEGIKI IZ CELJA

Na povabilo Društva paraplegikov jugozahodne Štajerske smo v Celju v njihovih novih prostorih 5. marca 2007 pripravili prijateljsko meddruštveno srečanje, ki smo ga obogatili s šahovsko ekipno tekmo.

Celjsko društvo nas je presenetilo s toplim sprejemom. Čeprav je bil glavni vzrok srečanja šahovski dvoboj, pa nikakor ni bilo samo to tisto, kar nas je toplega marčnega dne združilo za en popoldan. V času, ko ima človek občutek, da je izgubil ritem, se je dobro kdaj ustaviti in srečati ob kavi, kozarcu ali partiji šaha. Vse prevečkrat se počutimo kot avtomat za kavo, ki se bo vsakdanjega opravila vsak čas naveličal. Prijatelji, cilji in hobiji izgubijo svojo veliko vrednost, če se ne srečujemo in pogovarjamo bodisi o velikih ali majhnih stvareh. Tega smo se zavedali šele takrat, ko smo odhajali. Kako težko si je bilo vsakemu od nas vzeti čas, vendar ko se po prijetnem dogodku poslavljajaš, dobiš občutek polnosti in veselja, da smo nekaj naredili za boljše odnose med nami.

Srečanje je bilo organizirano prvič, vendar gotovo ne zadnjič. Naše društvo bo srečanje vrnilo v septembru. Tudi drugim priporočamo podobno snidenje.

Ob šahovski igri in druženju smo se pogovarjali o velikih in majhnih stvareh.

DP Istre in Krasa

OKROGLA MIZA O RAZVOJNIH PRILOŽNOSTIH IN NOVA TURISTIČNA KMETIJA, PRIJAZNA INVALIDOM

Okrogla miza o razvojnih priložnostih podeželja 2007-2013 s poudarkom na podpornih ukrepih za razvoj podeželja in turizma na območju občine Postojna, ki je potekala v petek, dne 09.03.2007 na turistični kmetiji »Pri Malnarjevih« v Slavini, je bila dobro obiskana ter uspešno organizirana. Med udeleženci smo bili tudi člani Društva paraplegikov Istre in Krasa.

Okrogle mize se je udeležilo presenetljivo veliko število udeležencev (čez trideset), predstavnikov različnih društev in združenj, invalidskih organizacij, kmetov, institucij ter drugih akterjev, ki aktivno delujejo na podeželju in turizmu. Na okrogli mizi so se udeleženci seznanili s priložnostmi oz. možnostmi za razvoj kmetijstva in podeželja v novem programskem obdobju 2007-2013 v okviru Programa razvoja podeželja RS za obdobje 2007-2013. Predstavljene so bile štiri prednostne naloge oz. osi v okviru PRP RS za obdobje 2007-2013. Podani so bili tudi osnovni primarni podporni ukrepi v okviru lokalnega razvojnega programa podeželja na poudarku prednostnih nalog, projektov s področja kmetijstva in turizma na območju občine Postojna, v katerih so prisotni tudi invalidi. Udeleženci so tako na okrogli mizi pridobili kar nekaj koristnih informacij ter neposrednih pojasnil s strani Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano in njenega predstavnika . Bogdan Pungartnik iz Sektorja za strukturno politiko in podeželje. Okrogle mize se je udeležil tudi predstavnik Ministrstva za delo družino in socialne zadeve, mag. Cveto Uršič iz Direktorata za invalide, poslanca Državnega zbora Zvone Črnač in Josip Bajc in župan Občine Postojna g. Jernej Verbič.

Po končani delavnici je sledila otvoritev novih prostorov turistične kmetije »Pri Malnarjevih«. Posebnost omenjene kmetije je prilagojenost kmetije za invalide, za katere bodo v kratkem uredili dve sobi. Za to so se odločili tudi zaradi hčerke Daniele, ki je na invalidskem vozičku, sicer članica Društva študentov invalidov Slovenije. Odprte turistične kmetije, kjer se se nekoč, kot pove že samo ime, vr-

tela mlinska kolesa, je odprl župan g. Jernej Verbič, ki je poudaril pomembnost tovrstnih turističnih kmetij za razvoj podeželja in Občine, še posebno tistih, ki so prilagojene za invalide. Spodbudnih besed pa na sami otvoritvi zagotovo ni manjkalo. Mag. Cveto Uršič iz Direktorata za invalide na Ministrstvu za delo, družino in socialne zadeve, je med drugim poudaril, da je takšna pobuda še posebej dobrodošla v letošnjem letu, ki je evropsko leto enakih možnosti za vse. Da turistična kmetija vrača Slavini priložnost za druženje in prispeva k ohranjanju življenja na vasi, je pripomnil tudi predsednik krajevne skupnosti Slavina, g. Jože Šabec.

Benjamin Žnidaršič

Pripravili smo bogat srečelov, z glavno nagrado počitnikovanja v Termah Čatež, ter še nekaj res privlačnih dobitkov. Hvala vsem donatorjem.

Novoletnega srečanja se je udeležilo veliko članov in s tem se je pokazalo, da smo skupnost, ki skupaj diha za iste cilje. Naj ostane tako, verjamem pa, da je lahko še bolje.

Janez Raišp

Okrogle mize se je udeležilo veliko število udeležencev predstavnikov različnih društev in združenj, invalidskih organizacij, kmetov, institucij ter drugih akterjev, ki aktivno delujejo na podeželju in turizmu.

DP Dolenjske, Bele krajine in Posavja

NOVICE Z DOLENJSKE, BELE KRAJINE IN POSAVJA

Ker je od zadnje izdaje glasila Paraplegik minilo že štiri mesece, podajam le kronološki pregled dogajanj v Društvu paraplegikov Dolenjske, Bele krajine in Posavja.

Na prednovoletno srečanje je ostal le še spomin. Praznovali smo ga v prijetni družbi in s krajšim kulturnim programom glasbene šole, mladim harmonikarjem ter znanim humoristom Tonijem Gašperičem, ki nam je natrosil nešteto šal.

Delo društva je potekalo po že ustaljenih programih, le liga v košarki je zamujala. Leto 2006 smo uspešno zaključili, kar nam kažejo finančna in vsebinska poročila, katera smo v glavnem že razposlali vsem financerjem. Z doseženim smo zadovoljni in lahko mirno delamo naprej. Tudi za letošnje leto smo se že prijavili na četrtino razpisov (finančno znašajo približno 65 % vseh pridobljenih sredstev) od katerih tudi pričakujemo ugodno financiranje.

Zaradi ugodnih vremenskih razmer (brez snega) ni bilo težav s prihodi na različne dejavnosti. Športniki so opravili vse predvidene treninge in tekme, interesne dejavnosti so potekale po planu, ravno tako tudi prevozi. V januarju smo dobili nov kombi (s prejšnjim smo prevozili 326.000 km) in ga primerno predelali za prevoze na invalidskih vozičkih. Tako bo vožnja sedaj bolj varna in udobna.

Članice so zelo aktivne, najboljša dejavnost pa poteka takrat, ko se preizkušajo v kuharskih veščinah. Po prostorih se širijo prijetne vonjave, na koncu pa smo vsi deležni okusno pripravljene hrane. Škoda je le, da se teh delavnic ne udeležuje več članic in članov.

Uspelo nam je tudi podaljšati zaposlitev šoferju Jožku Mittagu v programuosebna asistenca (za tri leta) in strokovni delavki Martini Glavič preko programa javnih del (za eno leto) katere izvaja in sofinancira Zavod za zaposlovanje.

Tečejo že tudi priprave na Občni zbor, ki je predviden v drugi polovici aprila. Letos se izteka 4-letni mandat izvoljenim organom in vodilnim osebam

v društvu, zato že potekajo priprave na volitve. Članom in članicam smo poslali vprašalnik, s katerim želimo pridobiti predloge za novega predsednika in podpredsednika ter člane organov društva. Člani lahko tudi prijavijo svojo kandidacijo za katerokoli delo ali funkcijo v društvu. V novem mandatu bi želeli vpeljati v delo društva čim več mlajših članov in članic.

Prednovoletno srečanje, kot običajno dobra udeležba (na sliki le del prisotnih)

DOBRO SODELOVANJE Z GOSPODARSTVOM

Kot že vrsto let, tudi v tem letu naše društvo nadaljuje sodelovanje z različnimi gospodarskimi družbami na območju Dolenjske, Bele krajine in Posavja. Lahko smo ponosni na nekaj sto donatorjev, ki so nam v zadnjem desetletju pomagali finančno in materialno pri izvajanju posebnih socialnih programov, zadnjih nekaj let pa tudi pri izgradnji naših novih delovno-bivalnih prostorov.

Tudi letos smo bili deležni že kar nekaj donacij, med katerimi je najbolj pomembna s strani tovarne ADRIA MOBIL. Ob 40-letnici podjetja je njihov dolgoletni zaposleni Stanislav Lukšič napisal knjigo (Moja zgodba je Adria) o vzponih in padcih v tem obdobju. Zbrana sredstva od prodaje knjige je podjetje ADRIA MOBIL darovalo našemu društvu.

Ček v vrednosti 2.500 EUR je 8. januarja v prostorih društva predala generalna direktorica ga. Sonja Gole. Ob tej

priložnosti smo vodstvu podjetja predstavili tudi našo dejavnost.

Dva tedna pozneje smo tudi mi obiskali podjetje ADRIA MOBIL, kjer smo si ogledali celoten potek proizvodnje njihovih programov (prikolice, avtodomi, mobilne hiše), prikazali pa so nam tudi kratek film o 40-letni zgodovini podjetja. Presenečeni smo bili nad velikostjo in urejenostjo podjetja ter sodobno tehnološko proizvodnjo.

Sonja Gole predaja ček g. Jožetu Okornu, levo Stanislav Lukšič in Mojca Novak

NEKDAJ BOLJ SPOŠTOVAN PRAZNIK

Večina nas se še spominja, kako je bilo pred mnogimi leti, ko smo živeli malo bolj skromno življenje od današnjega. Veselili smo se vsakega praznika, in tudi 8. marca nikoli nismo pozabili na matere, žene, dekleta. Nismo kupovali daril, toda s cvetjem smo se vedno spomnili na njih.

Ob »dnevu žena« so bile za njih vedno organizirane prireditve, katerih so se rade udeležile. Vedeli smo tudi za »Valentinovo«, ki je bilo bolj za mlade in zaljubljene in »materinski dan«, ki je bil bolj za matere, toda praznovalo se ni. A prišli so časi, ko vsak stremi le za zaslužkom, in tako so nam začeli

DP Dolenjske, Bele krajine in Posavja

trgovci vsiljevati vse tri praznike z enako mero. Njim gre le za zaslužek, saj je še cvetje ob teh praznikih dražje kot običajno. Ubogi ljudje pa smo zbegani in ne vemo, kateri praznik v razponu enega meseca bi sploh praznovali. Tisti, kateri imajo denar, praznujejo vse tri, revnejši pa samo opazujejo in se jim vsi prazniki že upirajo, saj se zadeve le napihujejo. Še najmanj od teh praznikov imajo ženske.

No, naše članice so se odločile, da bodo praznovale kar 8. marec. Tako so se zbrale, sicer nekaj dni pozneje, v prostorih društva. Bernarda, vodja interesnih dejavnosti je organizirala tudi

kratek kulturni program, katerega so izvajali učenci iz osnovne šole.

V prijetnem klepetu so si imele marsikaj povedati, dan pa jim je tako lepše minil.

Toda tudi ženske ne morejo brez moške družbe, zato so medse povabile vse Jožete, kateri so le nekaj dni pozneje imeli svoj god.

Ženam svetujem, da v bodoče ne ugovarjajo, kateri praznik je bolj pomemben, ampak praznujejo naj takrat, ko imajo priložnost.

vsi prispevki: Srečko Žlebnik

»JOJ, JA, SAJ SO UBOGI, NE ZMOREJO«

Sem Iris Štefanič, študentka višje strokovne šole in hčerka Štefanič Franca – člana Društva paraplegikov Dolenjske, Bele krajine in Posavja, ki je predan ribič. V društvu je potekalo tudi moje praktično izobraževanje.

Sama sem bila navdušena, vendar sem kasneje doživela mešane občutke s strani ljudi, ki povečini niso dobro sprejeli moje odločitve. To se je pokazalo predvsem v smislu: «Joj, ja, saj so ubogi, ne zmorejo.» Kar me je prizadelo in ni mi bilo vseeno. Kajti sama jih ne jemljem kot take. Sama sem občutila, kako določeni ne odobravajo, da sodelujem kot zdrava s paraplegiki. A vem, da se morate znati veliko bolje kot sama, a kljub temu imate manj pravic in možnosti. Zato sem izkoristila čas v Društvu, spoznala tako člane kot samo društvo - njegov namen in možnosti članov. Najbolj pa cenim, da sem spoznala člane, njih same, njihov svet in to je tisto kar bom predstavila razredu.

To je bila zame velika izkušnja, ki pa je ne bi hotela menjati z nobeno ostalo prakso. Kajti dobila sem veliko informacij, ki jih bom uporabila in lahko podala naprej, kar je pa tudi cilj praktičnega izobraževanja.

Me je pa presenetilo, da so ljudje uvideli, da sem z veseljem opravljala prakso v Društvu; in sami želijo vedeti več, prebrati mojo nalogo in upam, da jo boste tudi vi v Društvu.

Hvaležna sem vsem v Društvu, ki so me sprejeli in mi dali veliko več kot le samo prakso.

Zato hvala vsem za nove in drugačne izkušnje!

Iris Štefanič

Prijeten klepet, malo zabave in dan je minil

3. KOLO LIGE V KOŠARKI NA VOZIČKIH

Društvo paraplegikov Dolenjske, Bele krajine in Posavja je 17.2.2007 organiziralo redno kolo lige v košarki na vozičkih. Tekme so potekale v športni dvorani MAROF v Novem mestu brez posebnosti. Sodelovale so štiri ekipe po predhodnem razporedu. Za izpeljavo kompletne lige skrbi tehnični delegat g. Milan Lukan.

Rezultati:

DP Dolenjske, BK in Posavja	:	DP Ljubljana Mercator	29 : 57
DP Ljubljana Mercator	:	DP Gorenjske + Celje	64 : 48
DP Dolenjske, BK in Posavja	:	DP Severne Štajerske	47 : 51

Iris Štefanič – zadovoljna na praktičnem izobraževanju pri paraplegikih

DP Prekmurja in Bele krjine

PARAPLEGIKI PREKMURJA IN PRLEKIJE PRI NOVEM ŽUPANU OBČINE ORMOŽ

Po lanskoletnih lokalnih volitvah so v nekaterih občinah, kjer je prisotno naše društvo, bili izvoljeni novi župani. Namen našega društva je, da vse nove župane osebno obiščemo in jih seznanimo z našim delom in življenjem, ter potrebami za nemoteno delovanje društva in članov.

naših delovno-bivalnih prostorov, ki se gradijo za člane Občine Ormož.

Po predstavitvi društva je potekel sproščen pogovor, župana je zanimalo marsikaj o našem delu. Prepričali smo se, da je g. župan dober poznavalec invalidske problematike nasploh. Iz razgovora je bilo tudi razvidno, da lahko računamo na njegovo pomoč in

KONČNO SMO ZAPELI

Dolgoletna želja članov po petju je končno vzkliła. Sicer nam primanjkuje moških glasov, ne vem ali je vmes nekaj strahu, ali pa primanjkuje glasu. Tedensko vadimo pod strokovnim vodstvom profesorice glasbe ga. Valerije Šemen. Vaje ne potekajo ob samem petju, temveč je povezano z opevalnimi vajami, ki so predpogoj za dobro petje, kar daje poseben prizvok ob dobri pesmi. V repertoarju imamo sicer bolj ljudsko petje in narečne melodije, sicer pa vaja dela mojstra, in tudi z našim petjem bo čedalje boljše.

Istočasno so na isti dan tudi interesne dejavnosti žensk, kjer sodelujejo skoraj iste članice, tako prihranimo tudi pri potnih stroških. Posameznice pa imajo tudi možnost sodelovanja v sebi primernem programu, pa tudi prav je tako. Tako se popestri turoben vsakdan, saj so temperamenti ljudi različni, z dobro voljo in petjem pa se del vsakdana oplemeniti in postane svetlejši.

Mogoče pa bo ob kakem nastopu vzpodbudilo še katerega izmed članov, saj se z dobro voljo in petjem le pogloblja medsebojno sodelovanje. Torej

Na obisku bili predsednik društva in člana iz občine Ormož Slavko Bobnarič in Rado Kranjc.

Prvi tak obisk smo imeli v sredo 14. marca z županom občine Ormož, g. Alojzem Sokom. Župan nas je sprejel v domu starejših občanov v Ormožu, zaradi lažjega dostopa z vozički, kar nam je ustrezalo, saj smo tako lahko obenem obiskali tudi člane, živeče v domu.

Župana smo seznanili z namenom našega obiska ter razložili, zakaj društvo deluje in kakšne naloge opravlja za svoje člane. Seznanili smo ga, s kakšnimi problemi se trenutno srečujemo na lokalni ravni. Predstavili smo tudi način financiranja občin in načrt dokončanja

nadaljnjo pomoč občine Ormož za redno delovanje našega društva in tudi pomoč pri dokončanju investicijskih del, ki še potekajo. Obljubil nam je tudi, da bo v kratkem času prišel na osebni obisk na sedež našega društva - obiska se veselimo že v naprej; to bo tudi priložnost za boljšo predstavitev našega društva in njegovega dela. Zahvaljujemo se g.županu za topel sprejem in spodbudne besede ter upamo, da ne bo ostalo le pri tem ampak, bo z novim županom zapihal tudi bolj prijazen veter. Zahvaljujemo se tudi vodstvu v domu starejših občanov Ormož za prijazen sprejem in pogostitev.

Matija Merklin

korajža velja, naredimo vendar nekaj za svojo dušo in nam bo vsem skupaj lepo.

Marija Magdič

DP Prekmurja in Bele krjine

BALINANJE

S prebujanjem narave se je tudi na našem društvu zacelo premikati. Balinanje na prostem je ena izmed dejavnosti, ki popestri dogajanje. No, ko se poparckajo, vsi zavzeti za to rekreacijo, z vso resnostjo in igrivostjo vzamejo balinke v svoje roke. Nakar padejo v igro in nič drugega več ni pomembno ... smeh, veselje, kdaj pa kdaj zvisan ton, a ze ga zatrejo s pripomočkom-metrom-, ki je vedno pri roki! Po kratki diskusiji jih ponovno pokotalijo po pesku, ki se lesketa od neznih sončnih zarkov ,kot samo zlato. Ko jih takole opazujem, zacutim, da radost, ki jo prinasa igra, lahko preide tudi do pasivnega gledalca.

Se sreca, da jim je ostala ta igrivost, ki je nalezljiva in jo globoko v sebi vsakdo izmed Balinanje je samo ena izmed iger, ki jo lahko prebuja. To so dragoceni trenutki, Zaradi njih je vredno, da se družimo!

Anita Trebse

nas se vedno ima.
ki osvobajajo.

Pot življenja

Kadar se otrok rodi, ljubečega in varnega objema staršev si želi,
nekoliko pozneje opazuje, kaj se okrog njega godi.
Brezskrbno teka po cvetoči travi in pisane metulje lovi.
Prav vse čudovito se mu zdi, zato zvedavo sprašuje,
kje, kaj, kako, zakaj ... ? to je življenja pomlad.

Kakor zrno v zemlji kali, raste, zori,
mlad človek išče svoje življenjske poti.
Včasih pa se zgodi, da kot poletna nevihta
prihrumi v srce dvom, razočaranje, obup ...
Takrat potreben je prijatelj,
ki mu bo v pomoč in oporo roko podal,
da znova bo svoj ideal poiskal.

Jesen vsem velikodušno svoje darove deli,
tudi jesen življenja nas lahko bogato obdari.
Nikamor se več ne mudi, čas je za vse drobne stvari,
da človek srečno in zadovoljno živi.
Najbolj se dedkov in babic vnučki veselijo,
ker se ob njih mnogo življenjskih modrosti naučijo.

Odpadlo listje utrujeno zemljo pokrije,
tudi naše življenje se enkrat utrne.
Po zimskem počitku se vedno v igred povrne,
nam draga oseba , pa se nikdar več ne vrne,
za seboj pusti le dobre, koristne nasvete in lepe spomine.

Zelo hudo me v duši boli,
ker moj oče v hladnem grobu spi.
Njegov tihi dom, drobne rožice krasijo
in svečke mu v spomin gorijo.

Zvečer otožno ozrem se v zvezdnato nebo
in zdi se mi, da slišim glas, kako mi govori:
»Draga hčerka ničesar se ne boj,
saj angel moj iz večnosti te skrbno čuva in bedi nad teboj.«

Štefka Pucko

Prijatelj

Kdor zvestega prijatelja ima,
je našel zaklad sveta.
On le dobro ti želi, vedno ob strani ti stoji,
s teboj veselje in žalost deli.

Prijatelj tiho poslušati zna,
ko je potrebno dober nasvet ti da.
Kadar srečo z njim deliš, nazaj še več je sam dobiš.
Včasih te breme življenjem pritisne k tlom,
takrat ti ponudi roko, da vstaneš in greš naprej.

Da prijateljstvo se ne skali, prisluhni prijatelju še ti.
Obišči ga, pokliči ga in vprašaj ga, kako živi.
Morda ga tarejo skrbi.

Lepše in lažje je iti po življenja poti,
če hoditi dva z roko v roki.
Pravi prijatelj je vedno tam, kjer ne želiš biti sam.

Štefka Pucko

VISOKO PRIZNANJE ZA VISOKE DOSEŽKE

Na letošnji podelitvi Bloudkovih priznanj, ki je bila na Brdu pri Kranju, je bil med dobitniki tudi naš strelca Franc Pinter – Ančo. Za pomemben tekmovalni dosežek v športu je prejel Bloudkovo plaketo.

Franc Pinter - Ančo je že kar nekaj let med strelci invalidi v samem svetovnem vrhu. Tekmuje v kategoriji SH1 (strelci streljajo sede brez opore za orožje), v svoji zbirki pa ima kar tri srebrne kolajne iz paraolimpijskih iger. Ponaša se tudi z naslovom svetovnega prvaka.

Jože Globokar

PRESEGLI SMO TISOČICO

Zaključek leta predstavlja tudi nekakšno bilanco celoletnega dela, tako v poslovnem delu kot v osebnem življenju. Takrat velikokrat številke govorijo oziroma prikazujejo statistiko različnih pokazateljev. In tako smo v zadnjih decembrskih dneh v letu 2006 tudi pri Zvezi paraplegikov Slovenije zabeležili pomemben statističen podatek. Upravni odbor je namreč 22. decembra na zadnji redni seji potrdil sprejem 21 novih članov. S tem smo presegli število 1000. Trenutno je v pokrajinska društva včlanjenih 1009 članov. Dodamo naj, da smo v letu 2006 sprejeli 48 novih članov, naše vrste pa je žal, za vedno zapustilo 27 članov.

Našo organizacijo smo z imenom Sekcija paraplegikov in tetraplegikov ustanovili 16. aprila 1969, 20. novembra 1973 je prerasla v Društvo paraplegikov, 20. novembra 1979 pa v Zvezo paraplegikov Slovenije z devetimi pokrajinskimi društvi.

Jože Globokar

MEMORIAL PETRA ZDOVCA

V petek, 9.3.2007 je potekal tradicionalni kegljaški turnir – Zdovčev memorial, ki ga je organiziralo Društvo paraplegikov Jugozahodne Štajerske. Na kegljišču hale Golovec v Celju so se v ekipni in posamični konkurenci pomerili kegljači iz vse Slovenije. Tekmovanje se je pričelo že v zgodnjih jutranjih urah, saj je bila udeležba velika. Po podelitvi priznanj so se udeleženi okrepčali v gostišču Amerika.

REZULTATI EKIPNO:

- I. MESTO: D.P. LJUBLJANSKE POKRAJINE (1842 podr. keg.)
- II. MESTO: D.P. SEVERNE ŠTAJERSKE (1755 podr. keg.)
- III. MESTO: D.P. PREKMURJA IN PRLEKIJE (1627 podr. keg.)
- IV. MESTO: D.P. JUGOZHODNE ŠTAJERSKE (1605 podr. keg.)
- V. MESTO: D.P. DOLENJSKE, BELE KRAJINE IN POSAVJA (1532 podr. keg.)
- VI. MESTO: D.P. OBALNO KRAŠKE REGIJE IN JZ ŠTAJERSKE (1478 podr. keg.)
- VII. MESTO: D.P. SEVERNE PRIMORSKE (1461 podr. keg.)
- VIII. MESTO: D.P. GORENJSKE (1449 podr. keg.)
- IX. MESTO: D.P. KOROŠKE (1059 podr. keg.)

REZULTATI PARAPLEGIKI – POSAMIČNO (moški):

- I. MESTO: RUPNIK Viktor (LJ) – 502 podr. keg.
- II. MESTO: CVAR Lojze (LJ) – 491 podr. keg.
- III. MESTO: SIMONIČ Franc (MB) – 479 podr. keg.
- IV. MESTO: JERNEJŠEK Miran (MB) – 460 podr. keg.

REZULTATI PARAPLEGIKI – POSAMIČNO (ženske):

- I. MESTO: ŠTIRN Cvetka (LJ) – 420 podr. keg.
- II. MESTO: JEREB Slavka (KR) – 384 podr. keg.
- III. MESTO: JANEŽIČ Marta (MS) – 371 podr. keg.
- IV. MESTO: TOMAŽIN Mojca (GO) – 358 podr. keg.

REZULTATI TETRAPLEGIKI – POSAMIČNO (moški):

- I. MESTO: MIKEC Slavko (CE) – 451 podr. keg.
- II. MESTO: POVŠE Aleš (CE) – 443 podr. keg.
- III. MESTO: DUNAJ Slavko (MS) – 411 podr. keg.
- IV. MESTO: LEBAN Klavdij (GO) – 402 podr. keg.

REZULTATI VETERANI:

- I. MESTO: BOROVIJAK Feri (MS) – 466 podr. keg.
- II. MESTO: ŽALIG Ivan (MB) – 408 podr. keg.
- III. MESTO: KUHELJ Franc (NM) – 385 podr. keg.
- IV. MESTO: BOGATAJ Milan (MS) – 369 podr. keg.

Barbara Slaček

5. mednarodni simpozij »Potapljanje in potapljanje za ljudi s posebnimi potrebami« in »Klinični aspekti HBO«

5. mednarodni simpozij »Potapljanje in potapljanje za ljudi s posebnimi potrebami« in »Klinični aspekti HBO«

Zreče 09. in 10.02.2007. V zreških Termah se je v dveh dneh predstavilo blizu dvajset vrhunskih predavateljev s področja potapljanja in hiperbarične medicine iz širše jadranske regije, Evrope in Amerike.

Tokratni peti mednarodni simpozij je postregel z resnično vrhunsko zasedbo, ki je v dveh dneh skoraj dvestotim zbranim predstavila novosti na področju hiperbarične medicine (HBO) in potapljanja ter potapljanja za ljudi s posebnimi potrebami. Petkov del simpozija je potekal v znamenju okrogle mize.

V dobrih treh urah in pol so se zvrstili vsi predstavniki hiperbaričnih centrov od Ljubljane, Pule, Zagreba, Osijeka, Splita, Budimpešte, Beograda, Zemuna do Budve. Prvič so bile zbranim zdravnikom iz različnih slovenskih zdravstvenih ustanov med drugim predstavljene tudi konkretne možnosti uporabe hiperbarične medicine v zdraviliškem turizmu, kot ena od oblik dopolnilne ponudbe za različne kategorije uporabnikov.

Sobotni osrednji del simpozija je v ustaljeni shemi treh sklopov, ki so se pričeli s potapljanjem za ljudi s posebnimi potrebami, nadaljevali s predstavitvijo potapljaških organizacij in njihovega dela ter končali z vrhunskimi potapljaškimi temami, uradno odprl predsednik največje in najstarejše potapljaške organizacije na svetu C.M.A.S. Confédération Mondiale des Activités Subaquatiques (World Underwater Federation) in častni gost simpozija g. Achille Ferrero. Prvič so bili v dvorani zbrani predstavniki celotne bivše skupne države, za kar smo potrebovali dolgih pet let, vendar se je splačalo čakati. Prvič so bili prisotni potapljači na dah, tehnični potapljači, jamski potapljači, rekreativci, invalidi, podvodni fotografi in snemalci, predstavniki in predsedniki vseh potapljaških in invalidskih organizacij iz regije in čisto navadni potapljači, ki jim je skupna samo ljubezen do vode.

Prvi del, ki je v glavnem obravnaval potapljanje za ljudi s posebnimi potrebami, so si razdelili.

Ivan Peršak je pozdravil prisotne

Mednarodna zveza IAHD Adriatic, ki je predstavila zaključek svojega petletnega dela v vseh treh programih, ki jih izvaja v širši jadranski regiji in gostje iz Škotske, Italije, Madžarske ter Srbije. Sklenil ga je Massimo Pieri, predstavnik DAN - Divers Alert Network, ki je predstavil Diving Safety Laboratory, ki skrbi za varnost potapljačev po celem svetu.

Simpozij

Po kratkem odmoru je v uvodu drugega sklopa prisotne pozdravil predsednik Republike Slovenije dr. Janez Drnovšek, ki je pohvalil prizadevanja, da tudi ljudje s posebnimi potrebami sodelujejo v aktivnostih, ki so bile nekoč rezervirane samo za izbrance. Prav tako se je spoznal s potapljači s poškodbo hrbtenjače, ki sodeluje-

jo v programu že od samega začetka.

Nadaljevanje je prineslo informacijo o novem Zakonu o potapljanju, ki ga pripravljajo na hrvaškem in poročila o delu posameznih potapljaških organizacij v širši jadranski regiji.

Prof.dr. Željko Dujic s splitske medicinske fakultete je v temi »Breath hold diving« predstavil akademsko plat ene najzanimivejših disciplin potapljanja, ki je na pohodu v zadnjem času. Praktični del pa je nadaljevala srebrna z zadnjega svetovnega prvenstva v tem športu - Karla Fabrio iz Hrvaške, ki je v svoji temi predstavila meje prostega potapljanja, ki se vsak dan premikajo v nam nedojemljive meje.

Polna dvorana je z navdušenjem pozdravila starega znanca iz Univerze Duke, dr. Petra J. Denobla, ki je predstavil ekspedicijo Britannic 2006, katere član je bil tudi sam.

Mednarodni simpozij »Potapljanje in potapljanje za ljudi s posebnimi potrebami« je postal srečanje vseh potapljačev in že zdavnaj ni več skromno srečanje invalidov potapljačev, ki na skrivaj premikajo meje, ki so bile nekoč samo za izbrance. Zato bo naslednji simpozij z lahkoto odvrigel del naslova, saj imamo vsi svoje »posebne potrebe«, zato jih ni potrebno več poudarjati. Po kratkem premoru je polno dvorano pozdravil Danijel Frka, za mnoge upravičeno najboljši podvodni snemalec in fotograf, ki že dalj časa skupaj z ekipo pripravlja oddaje o potopljenih ladjah na Jadranu.

Barbara Slaček

Ni kaj res premikamo meje

Društvo paraplegikov Koroške

Društvo paraplegikov Koroške je dne 28. 03. 2007 na kegljišču športnega centra Ravne na Koroškem organiziralo 12. tradicionalni memorialni turnir v kegljanju, ki ga prirejamo v spomin na Avgusta Grnjaka. Tekmovanja se je udeležilo osem regijskih društev, ki so tekmovala v petih kategorijah.

Tekmovanje je tudi štelu za državno prvenstvo v kategoriji veterani in ekipno.

II. MESTO:	D.P. SEVERNE ŠTAJERSKE	(1755 podr. keg)
III. MESTO:	D.P. PREKMURJA IN PRLEKIJE	(1627 podr. keg)
IV. MESTO:	D.P. JUGOZHODNE ŠTAJERSKE	(1605 podr. keg)
V. MESTO:	D.P. DOLENJSKE, BELE KRAJINE IN POSAVJA	(1532 podr. keg)
VI. MESTO:	D.P. OBALNO KRAŠKE REGIJE IN JZ ŠTAJERSKE	(1478 podr. keg)
VII. MESTO:	D.P. SEVERNE PRIMORSKE	(1461 podr. keg)
VIII. MESTO:	D.P. GORENJSKE	(1449 podr. keg)
IX. MESTO:	D.P. KOROŠKE	(1059 podr. keg)

REZULTATI PARAPLEGIKI – POSAMIČNO (moški):

I. MESTO:	RUPNIK Viktor (LJ)	502 podr. keg.
II. MESTO:	CVAR Lojze (LJ)	491 podr. keg.
III. MESTO:	SIMONIČ Franc (MB)	479 podr. keg.
IV. MESTO:	JERNEJŠEK Miran (MB)	460 podr. keg.

REZULTATI PARAPLEGIKI – POSAMIČNO (ženske):

I. MESTO:	ŠTIRN Cvetka (LJ)	420 podr. keg.
II. MESTO:	JEREB Slavka (KR)	384 podr. keg.
III. MESTO:	ANEŽIČ Marta (MS)	371 podr. keg.
IV. MESTO:	TOMAŽIN Mojca (GO)	358 podr. keg.

REZULTATI TETRAPLEGIKI – POSAMIČNO (moški):

I. MESTO:	MIKEC Slavko (CE)	451 podr. keg.
II. MESTO:	POVŠE Aleš (CE)	443 podr. keg.
III. MESTO:	DUNAJ Slavko (MS)	411 podr. keg.
IV. MESTO:	LEBAN Klavdij (GO)	402 podr. keg.

REZULTATI VETERANI:

I. MESTO:	BOROVNJAK Feri (MS)	466 podr. keg.
II. MESTO:	ŽALIG Ivan (MB)	408 podr. keg.
III. MESTO:	KUHELJ Franc (NM)	385 podr. keg.
IV. MESTO:	BOGATAJ Milan (MS)	369 podr. keg.

Barbara Slaček

ZIMSKE VRAGOLIJE

Nekako imam občutek, da počasi mineva zima in z njo vse tegobe, ki jih prinaša sneg in invalidski voziček. Pa vendar, so se časi takih in podobnih razmišljanj, spremenili. Mnogo invalidov, paraplegikov, ki tako ali drugače uporabljamo invalidski voziček, smo letošnjo zimo vsaj malce razočarani, kajti naši štirikolesniki in sneg sta idealna kombinacija za izživetev sanj, ki jih tudi neinvalidni (predvsem moški), želijo doživeti, okusiti.

Ko je res hladno nam kri ogrejejo hlapi jeklenih konjičkov

Ampak kljub mili zimi, je narava v višje ležečih krajih poskrbela za sneg, ki me je nekaj dni tako močno vabil, da je prišel dan, ko sem pograbil mobilitel in poklical prijatelje, za katere vem, da se ne morejo upreti čaru drsenja s štirikolesniki po čudovitih makadamskih cestah pod Karavankami. Seveda mi ni potrebno opisovati navdušenja niti to, kako hitro smo bili oblečeni in pripravljeni na dogovorjenem mestu. Vrlina, hitrost in točnost, ki se je ne bi sramovala nobena vojska.

Pot iz doline na večjo nadmorsko višino je zaradi poti, ki smo jo izbrali, potekala počasi in naporno za naše motorje. Moja prijatelja je odstranjevanje velikih skal pošteno utrudilo. Moram priznati, da zaradi strmine, bočnih naklonov in s tem presedanja po sedežu štirikolesnika, tudi sam nisem čutil nikakršnega mraza. Vlaka nam je vzela nekako dve uri sončnega opoldneva, ko nekako »pribrskamo«, do tako željenega snega. Makadamska cesta, zasnežena ravno prav, nobenih sledi, da je že kdorkoli hodil ali vozil tod okoli in - nasmehe.

Drsenje z zadnjim koncem štirikolesnika skozi ovinke, obvladovanje in usmer-

janje z dodajanjem ali odvzemanjem plina, zahteva kar nekaj koncentracije in seveda popolno zaupanje vodilnemu, za katerim se podim, je to, kar nas na nek način tudi združuje. Kot že tolikokrat, bom tudi sedaj omenil izredno dober občutek neinvalidov, ki nas vodijo na takšne podvige. Fantje iz združenega foruma <http://www.atv.si/> www.atv.si so nas resnično vzeli za svoje popolnoma enakovredne voznike, pa vendar je sleherni trenutek neko, ki vsaj z enim očesom bedi nad nami invalidi.

Ti, a misliš, da je imel Robin Hood tudi tak motor?

Občutki ob kakšnem toplim čaju v kakšni planinski postojanki so prijetni. V teh trenutkih sem tako vesel in srečen, da nam tehnika omogoča beg iz sivine, monotonosti naših vozičkov in teh občutkov se zavedajo tudi fantje, ki nas invalide z veseljem popeljejo tja, kamor se še peš težko pride. In ob takih sproščenih trenutkih nemalokrat opazim, doživim, slišim, odobravanje naključnih sprehajalcev, pohodnikov, ki so navdušeni nad našim aktivnim preživljanjem prostega časa.

Vožnja proti dolini običajno poteka povsem na drug način. Spusti so počasni z mnogimi postanki, kjer je na razglednih točkah moč opazovati urbana naselja in življenje nekje »spodaj«. Tak izlet ponavadi končam v prijetno topli banji. Da pa bi po »plavanju« uspel obdržati odprte oči, pa tudi ne gre. Pod toplo odejo mi je lepo, misli so še vedno tam nekje v planinskem rajju in še en prijeten dan na štirikolesniku mi ostaja v srcu.

Iztok Jug - Petač

INVALIDI BODO JADRALI TUDI V SLOVENIJI

Večkrat sem se vprašal, kako lahko invalidi jadrajo. Na povabilo predsednika jadralnega kluba iz Molfalcona v Italiji Fulvia De Sensia »Vela senza limiti« smo si to možnost 16. februarja 2006 pustili predstaviti predstavniki slovenskih paraplegikov in tetraplegikov.

Društvo paraplegikov Istre in Krasa je predstavljal Vojko Gašperut, Društvo paraplegikov severne primorske Aleksander Grum, Zvezo paraplegikov Benjamin Žnidaršič in predstavnik Doma paraplegikov in Veslaškega kluba Piran Joško Joras. Sprejel nas je podpredsednik Jadralnega društva iz Molfalcona gospod Edi Rossetti (Societa Vela Oscar Cosulich) in drugi sodelavci, ki so nam prijazno predstavili njihovo delo z invalidnimi osebami.

Pogovarjali smo se o možnostih jadranja za slovenske paraplegike. Predvsem o možnostih izobraževanja na njihovih jadrnicah in izkušnjah, ki jih imajo pri jadraniu z različnimi vrstami invalidnosti. V lasti imajo dve popolnoma varni jadrnici, prilagojeni za invalide. Jadranje pa poteka v spremstvu zdrave osebe in spremstva. Določili smo tudi okvirni datum regate za invalide, ki bi bila 23. in 24. junija 2007 v Izoli. Potekala bi v dveh jadrnicah na čas, s tem da bi se ekipe menjavale. Ob tem bi potekala v Domu paraplegikov šola osnov jadrnanja in predstavitev jadrnalne opreme.

Vsi, ki vas zanima jadrnanje, se lahko javite Janiju Trdini na **mailto: janez.trdina@guest.arnes.si**

Benjamin Žnidaršič

Pogovarjali smo se o možnostih jadrnanja za slovenske paraplegike in o sodelovanju z italijanskimi invalidi.

PREDSTAVITEV KULTURNO-UMETNIŠKIH DEL BENJAMINA ŽNIDARŠIČA

Občina Postojna je v januarju v Galeriji Na vogalu odprla dvanajsto samostojno razstavo slikarja domačina Benjamina Žnidaršiča, hkrati pa pripravila tudi predstavitev njegove knjige »Govorica življenja« in pesniške zbirke »Zlate perutnice«.

Izredno uspešno in strmo kulturno-umetniško pot našega najbolj plodnega ustvarjalca je predstavila umetnostna zgodovinarka in likovna kritičarka Polona Škodič, ki je pripomnila, da tako polnega življenja kot ga živi Benjamin, še ni srečala.

Predstavila je pot, ki jo dosežejo le izredno uspešno in strmo kulturno-umetniško pot našega najbolj plodnega ustvarjalca je predstavila umetnostna zgodovinarka in likovna kritičarka Polona Škodič, ki je pripomnila, da tako polnega življenja kot ga živi Benjamin, še ni srečala. Predstavila je pot, ki jo dosežejo le redki umetniški ustvarjalci. Umetniška pot Benjamina Žnidaršiča je namreč tako raznolika, pestra in široka, da ji komaj sledimo.

Najprej se je v njemu prebudila pesniška žilica. To je bilo v času bivanja v domu starejših občanov in takrat sta izšli lepi pesniški zbirki Ritem srca in Zlate perutnice. Na njegovo pobudo je nato izšla še zanimiva pesniška zbirka štirih pesnikov Zveze paraplegikov »Most na drugi breg«. Ta zbirka je prevedena tudi v nemški jezik.

Slika Bled izstopa po velikosti 2X1.5 m in je zato narejena iz dveh delov.

Toda nemirni umetniški duh je v Benjaminu prebudil še drugo umetniško stran. Priložnost je nanese, da se je lahko preizkusil v slikanju z usti. S tem je v sebi odkril nov talent in nov izziv. Začel je slikati, slikati in slikati. Zavedal se je, da le vaja dela mojstra. In Beno je v izredno kratkem času dosegel zavirljivo umetniško raven. Že podatek, da so ga komaj po nekaj letih slikanja sprejeli v mednarodno združenje slikarjev, ki slikajo z usti ali nogami, pove vse. No, za nameček pa je Beno napisal še zelo zanimivo in poučno knjigo

»Govorica življenja.«

Likovna kritičarka Polona Škodič je poudarila, da razstava Benjamina Žnidaršiča prinaša veliko veselja v barvah, veliko pripovedi in sporočila. Njegova dela so narejena predvsem v oljni tehniki, nekatera pa tudi v akvarelu. V zadnji treh letih je ustvaril ogromno slik. Prepotoval je vso deželo in se v slikah spoštljivo poklonil krajem, ki so mu nekaj pomenili. Drago mu je notranjsko okolje, kjer so korenine njegovih dedov, rad ima morje, hribe, staro kulturnodediščino, ljuba pa so mu tudi tihožitja in cvetice. Toda Benjamina ne zanima samo realizem, zato išče naprej. Še najbolj mu leži slog impresije ali celo ekspresije. Številne ljubitelje umetnosti je na kulturnem večeru nagovoril tudi župan občine Postojna Jernej Verbič, ki je med drugim povedal, da je življenjska pot Benjamina Žnidaršiča zaznamovana z velikimi preizkušnjami. Toda njegova dela jasno govorijo o tem, da človek z močno voljo lahko premaga še tako velike ovire. »Vsaka od slik posebej govori, kako velik je človek, ko se postavi po robu usodi, ko z močjo lastnega duha premaga še tako velike težave in ko bogatejši za to izkušnjo, še večji stopa po poti naprej. Ni več prostora za zagrenjenost, saj se ta spremeni v občudovanje čudeža narave in življenja.

Seveda je treba v to vložiti ogromno energije, da se ne prepustimo sili usode. Benjaminu je to povsem uspelo in najlepši dokaz za to je njegovo umetniško ustvarjanje, ki ga podarja vsem tistim, ki smo pripravljene v njem poiskati vir navdih tudi zase,« je še dodal župan. No, Benjamin Žnidaršič pa ni samo slikar, pesnik in pisatelj. Je veliko več, saj ob kulturnem ustvarjanju opravlja še vrsto pomembnih zadolžitev tako pri Zvezi paraplegikov Slovenije kot v matičnem društvu Istre in Krasa. Poleg tega pa

veliko časa preživi še ob računalniku pri oblikovanju spletnih strani. Zato se ob vsem tem postavlja vprašanje, kako vse to usklajuje in kot tetraplegik postori? Seveda brez pomoči njegove Dragice ne bi dosegel teh velikih uspehov. Še posebej pri slikanju ne, saj mu sto in stokrat na

Ob odprtju razstave v družbi z županom Komende Tomažem Drolcem, Postojne Jernejem Verbičem, slikarke Marije Strnad in umetnostnega zgodovinarja dr. Mirka Jutrška

paleto stisne vsako barvo posebej, očisti vsak čopič, pripravi vsako sliko in še in še ... Benjamin Žnidaršič je tudi štipendist mednarodnega združenja slikarjev, ki rišejo z usti ali nogami, za njegov izjemno hiter slikarski razvoj pa sta zaslužna tudi mentorja naših slikarjev Rasso Causevig in Jože Potokar.

Na umetniškemu večeru »Govorica življenja,« kot so ga poimenovali, je nekaj pesmi iz Benjaminovih pesniških zbirk prebrala dijakinja dramsko-gledališke gimnazije Anamarija Kočevar, popestrila in obogatila pa sta ga Tanja Pirc z mandolino in Dejan Pogorelec s kitaro. Razstavo, ki bo na ogled do 1. februarja, je za tem odprl župan občine Postojna Jernej Verbič.

Benjamin Žnidaršič je do usodnega padca s češnje leta 1986 z družino živel v Komendi. Tam se je spoprijateljil s Tomažem Drolcem, sedanjim županom občine Komenda.

Ta prijateljska vez je res prava, saj je župan prišel na Benovo prireditev, mu čestital za velike življenjske doseže in izročil priložnostno darilo.

Jože Globokar

SILVO MEHLE

VSE BOLJ PREPOZNAVEN SLIKAR

Prva samostojna razstava

V Knjižnici Jožeta Mazovca v Ljubljani je naš slikar Silvo Mehle, ki svoja likovna dela ustvarja s čopičem v ustih, na predvečer kulturnega praznika odprl

morete verjeti, da s tako hudo gibalno oviranostjo lahko ustvarja take umetnine. Silvu so pri likovnem izpopolnjevanju pomagali akademski slikar prof.

Preko slik in skozi izbrane motive, nas umetnik neposredno nagovarja in nam posreduje svoja opažanja, spoznanja in sporočila.

»Slike, ki so razstavljene, so le del avtorjevega novejšega opusa in predstavljajo sedanjo fazo v razvoju osebnega sloga. Rdeča nit – ki povezuje vsa razstavljena dela, ne glede na njihovo raznovrstno motiviko – pa je poleg tehnike (olje na platno), predvsem način nanašanja barv, ki je postal kar umetnikov prikriti avtogram.

Osnovna tekstura slik je ustvarjena iz kratkih potez čopiča, v vertikalni in horizontalni liniji. Poteze zavestno zabrišejo ostrino obrisa predmetov, tako da jih ločujejo le njihovi barvni kontrasti. Kompozicije slik so trdne, vendar v bistvu zgrajene na barvni razgradnji naslikanih motivov v množico prekrivajočih se nians izbranih barvnih kombinacij. Navidezna ploskovna razdrobljenost pa se v gledalčevih očeh ponovno sestavi in zlije v prepričljivo voluminoznost in vtis globine prostora,« je povedal Jaka Racman.

Na slovesnem kulturnem dogodku je večer ustvarjalnosti, energije in življenja z izbranimi besedami povezoval direktor knjižnice Janez Lah, nadvse prisrčen glasben utrinek pa so v organizaciji Mojce Tratnik dodali učenci glasbene šole Ljubljana Moste-Polje: Marta Vidmar, Aleš Sinčič, Žiga Smrekar, Žiga Bardorfer, Laura Zavrl, Neža Plut, Doroteja Armič in Ana Matos.

Jože Globokar

prvo samostojno likovno razstavo. Njegovo delo in razstavljene slike je ljubiteljem likovne umetnosti predstavil študent umetnostne zgodovine Jaka Racman. Po mnenju poznavalcev tovrstnega likovnega ustvarjanja postaja Silvo Mehle vse bolj prepoznaven umetnik.

Silvo Mehle je po prometni nesreči v letu 1993 postal zelo težko gibalno oviran tetraplegik, tako da slikarski čopič lahko drži le z usti. Praktično lahko premika le glavo in to je dovolj, da z izredno močno voljo in vztrajanjem postaja vse bolj priznan in prepoznaven likovni umetnik.

Njegova uspešna slikarska pot se je začela v letu 2002, ko je v Semiču prvič obiskal likovno delavnico Zveze paraplegikov. Prvi koraki so mu skoraj povsem ubili voljo do slikanja, saj so bile poteze s čopičem tako rekoč pogubne. Toda ob vzpodbudi naših slikarjev, ki so uspešno ustvarjali likovne umetnine s čopičem v ustih in žilico risanja, ki jo je v sebi nosil že od otroštva, so slike dobivale vse boljšo podobo. Če ga danes opazujete pri slikanju, skoraj ne

Milan Erič, akademski slikar Mladen Stropnik v zadnjem času pa mentor naših slikarjev Rasso Causevig. Seveda pa brez požrtvovalne pomoči žene Helene, ki mu vsestransko pomaga in stoji ob strani, ne bi s čopičem naredil niti ene same poteze. Kako kvalitetna so dela našega umetnika zgovorno pove podatek, da je Silvo že kar nekaj časa štipendist Mednarodnega združenja slikarjev, ki rišejo z usti ali nogami.

Likovno pot Silva Mehleta je na otvoritvi razstave predstavil študent umetnostne zgodovine Jaka Racman. Dejal je, da nikakor ne moremo reči, da likovne umetnosti ne more brati in razumeti vsak. Vendar pa zanjo v resnici velja, da jo vsak vidi in bere drugače. Tako je od poznavanja in predznanja odvisno, kako globoko bomo prodrli in kako široko bomo zajeli bistvo upodobitve. Vsaka slika je namreč gósto tkan preplet izpovedi in pripovedi. In tako je lahko obenem pesem, novela, roman, potopis ali pa znanstvena disertacija, ki nam nudi vpogled v slikarjeve izkušnje in svet, ki ga obdaja. Predvsem pa v njegovo lastno videnje tega sveta.

OŠ Cvetka Golarja v Škofji Loki nas je sprejela odprtih rok

Na Osnovni šoli Cvetka Golarja v Škofji Loki smo 13. marca 2007 pripravili predstavitev dejavnosti invalidov, ki delujemo v okviru Zveze paraplegikov Slovenije.

Pri tem sta sodelovala Društvo paraplegikov Istre in Krasa in Društvo paraplegikov Gorenjske.

Pogovor in predstavitev invalidnosti, ki jo nudimo otrokom, poteka v obliki prijateljskega druženja otroka z nami invalidi s preprostimi in nevsiljivimi ob-

nostim, željam in potrebam.

Otrokom želimo ponuditi pozitivno izkušnjo odnosa z invalidom, pri čemer se otroku ni treba boriti za našo pozornost. Predvsem hočemo v otroških očeh vzbuditi zaupanje. Skozi slikarsko delavnico v nadaljevanju spodbujamo otroke k pozitivnem samovrednotenju, nenasilnem reševanju konfliktov, primernem reagiranju ob srečevanju z invalidi in tudi z lastnim zgledom prispevamo k razvijanju otrokovih socialnih veščin.

dane Gec, ki predstavlja posebnosti in delo invalidov. Preko slikanja z usti in s pogovorom o socialnih posebnostih invalidov, smo navezali z osnovnošolci pristen stik, ki v bodoče zagotavlja boljše sprejemanje drugačnosti invalidov.

Skozi pogovor s profesorji v zbornici smo osvetlili možnosti kreativnega izobraževanja, ki ga takšna naša srečanja prinašajo med mlade osnovnošolce. Vsi smo se strinjali, da je

Preko slikanja z usti in s pogovorom o socialnih posebnostih invalidov, smo navezali z osnovnošolci pristen stik, ki v bodoče zagotavlja boljše sprejemanje drugačnosti invalidov.

likami pogovora. Druženje poteka skupinsko, najprej s splošnimi pogovori in predstavami o invalidnosti, kasneje ta pogovor nadgradimo z vprašanji osnovnošolcev.

Dejavnosti v skladu z možnostmi prilagajamo otrokovim interesom, sposob-

Ob tem jim hočemo zbuditi zanimanje za razne šolske in obšolske dejavnosti, pomagamo pri razvijanju talentov ter jih ob tem z nasveti opogumljamo.

Otrokom v OŠ smo predstavili tudi film o volji in moči avtorice in režiserke Lore-

pogovor o invalidnosti v osnovnih šolah pomoč k dvigu kakovosti življenja invalidov in spodbuda mladim, da ne obupajo ob preizkušnjah v življenju.

Benjamin Žnidaršič

VRAČILO STROŠKOV ZA NEKATERA ZDRAVILA

Ste vedeli, da vam Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije v nekaterih primerih povrne stroške za nakup zdravil, ki jih sicer dobite na recept, vendar jih je treba plačati? To so na primer Dulcolax svečke, Xylocain gel

Postopek, ki velja eno leto je nekoliko zapleten, če se izplača, pa presodite sami. Na območno enoto ZZS morate poslati kratko vlogo

za povrnitev stroškov za določena zdravila in svojo utemeljitev.

Priložiti morate tudi mnenje svojega lečečega zdravnika, s katerim potrjuje, da ste do določenih zdravil resnično upravičeni, recepte in račune (za tri mesece). Navedite še številko vašega TR računa in številko telefona ali mobitela za pojasnitev morebitnih pomanjkljivosti.

Jože Globokar

ELEKTRONSKA POŠT@ JE SODOBNA, HITRA, ENOSTAVNA IN POCENI KOMUNIKACIJA!

Zato želimo, da bi čim več naših članov imelo in izkoristilo to možnost. No, mi bi pa radi dopolnili seznam članov, ki že imajo e-naslove.

Trenutno imamo na seznamu nekaj manj kot 150 članov, vendar smo prepričani, da je ta številka večja. Prosimo vas, da nam svoj E-naslov pošljete na:

joze.globokar@zveza-paraplegikov.com

da vam bomo primerna obvestila pošiljali tudi po tej sodobni poti.

Hkrati vam priporočamo bolj pogost ogled novic na naši spletni strani

www.zveza-paraplegikov.si

kjer ažurno poročamo o vseh aktualnih dogodkih, ki so povezani z dejavnostjo organizacije in z našim življenjem.

NAŠE

OKNO V SVET, spletno stran Zveze, ODPIRA VSE VEČ OBISKOVALCEV

Prenovljeno spletno stran smo uradno odprli na začetku leta 2006, statistika pa nam vse mogoče podatke kaže od 25. januarja 2006 naprej. In tako vidimo, da je našo spletno stran v februarju obiskalo 465 različnih obiskovalcev, v decembru pa že 920.

V celem letu beležimo 7.773 različnih obiskov, vseh skupaj pa 14.417. Statistika kaže, da je našo stran odprlo največ obiskovalcev 18. decembra (87).

Stran si najbolj ogledujejo v Sloveniji, sledijo ZDA, nekdanje jugoslovanske republike, evropske države in tudi druge države po svetu. Predvidevamo, da so najbolj pogosti obiskovalci naše spletne strani paraplegiki, najbolj pogosto pa nas obiskujejo od ponedeljka do petka. Našo spletno stran so odprli celo v Vietnamu in Bangladeshu.

Obiskovalci se na spletni strani zadržijo v povprečju 399 sekund. Neskromno pa lahko dodamo, da smo na naši spletni strani še posebej zadovoljni s Foto-galerijo. Na njej se je v letu 2006 nabralo kar 96 albumov v njih pa 3.276 slik, ki nazorno prikazujejo celostno dejavnost ZPS. Statistika je pokazala, da je Foto-galerija imela 23.817 ogledov. No, in to je le enoletni prikaz naše dejavnosti v sliki.

Jože Globokar

POGLED Z VOZIČKA V EGIPTU

Poleg zgodovine faraonov, je za popotnika to dežela presežkov, čudes in odkritij.

Po ugotovitvah arheologov in zgodovinarjev so ljudstva, ki so živela na območju današnjega Egipta, bila prvič omenjena že 3000 let pred Kristusom.

Vendar je tako imenovano staro kraljestvo, v katerem so vladali nam bolj poznani faraoni pričelo svoj vzpon okoli 1686 pr.Kr.. S tema uvodnima stavkoma želim poudariti pomembnost civilizacije, ki je nam prinesla napredek v davni, posebno še egipčanski umetnosti in arhitekturi.

Med vladarji tega časa sta najbolj pomembna Tutankamon in Ramzes II., z največjimi napredki v tehniki, od razvoja bojnega voza do začetka železne dobe. V tem zlatem obdobju so v zgodovinskih analih

posebno omenjene tudi dve kraljici Nefreteta, ki še vedno predstavlja ideal lepote in Kleopatra, ki je bila leta 30 pr.Kr. kot zadnja vladarica neodvisnega Egipta.

Od leta 1953, ko so strmoglavili monarhijo je Egipt arabska republika, ima državno religijo Šarija (islamski zakonik), ki je podlaga za državne zakone. Obsega 3,3 odstotka afriškega kopna, vendar 95 odstotkov od 70 milijonov Egipčanov naseljuje komaj 5 odstotkov dežele, večinoma vzdolž Nila. Samo v glavnem mestu Kairo jih živi 17 milijonov. Ljudje se preživljajo predvsem z različnimi kmetijskimi panogami. Najbolj znan je bombaž, žita in stročnice, saj imajo po zaslugi Asuanskega jezua Egipčani tri žetve.

Vse bolj pa se kot gospodarska panoga uveljavlja turizem, saj imajo iz svoje zgodovinske zakladnice kaj pokazati. In ravno v luči popotnika paraplegika bi vam želel v nadaljevanju predstaviti nekaj svetovnih čudes.

Najbolj znana je Sfinga in tri piramide v Gizi, med katerimi je največja Keopsova (147m), nato Kefrenova (136m) in najmanjša Mikerinova (62m). Piramide na fotografijah največkrat prikazujejo kot da stojijo sredi puščave, vendar žal ni tako. Omenjene tri iz Gize so oddaljene le dobrih 20 km od centra glavnega mesta in tako so se kairska predmestja že priplazila pod vznožje piramid na Gizanski planoti.

V samem Kairu si je vredno ogledati Citadelo z mošejo Mohameda Alija in

Edina ulica brez ovir

Egipčanski muzej. Vsekakor je arhitekturno zanimiv tudi sam Kairo s svojimi predeli, ki se delijo na: stari, koptski, islamski in moderni. Vsak s svojimi posebnostmi, za vse predele je značilno, da vlada nepopisen prometni kaos in zakon močnejšega.

Za paraplegika je prava muka, če si eden izmed udeležencev. Ponoči vozila vozijo samo s pozicijskimi lučmi, saj se zanašajo na javno razsvetlavo, kot glavno opozorilno sredstvo pa jim služijo hupe.

Vozniki so na trenutke s svojim hupanjem kar nadležni, ampak takšna je njihova kultura. Naj pripomnim, pločniki so v povprečju visoki 30 cm, nekateri malo manj drugi pa tudi več. Označene prehode uporabljajo samo

tujci, od domačinov jih skoraj nihče ne uporablja, saj se sprehajajo kar med avtomobili na cestišču.

Drugi pomemben kraj mojega popotovanja je bil Sinajski polotok, ki je popolnoma drugačen od ostalega Egipta. Njegove raznolike in čudovite puščave so dežela čudežev in svetih krajev. Leži v Aziji in je strateškega pomena, saj je vez med Azijo in Afriko in je bil nemalokrat prizorišče zagriženih bojev. Nastanjen sem bil v turistično najbolj znanem mestu Sharem el Sheikh. To mesto je odlično izhodišče za različne fakultativne izlete. Leži na rtu polotoka neposredno ob koralnem grebenu, ki se zajeda v rdeče morje od Savske Arabije ga loči 20 km Arabskega morja in je s prostim očesom vidna dežela.

V Sharmu obiskovalec ne sme izpustiti ogleda podvodnega sveta. Obstaja ogromno potapljaških centrov, ki nudijo svoje usluge turistom z organiziranim vodenjem. Čeprav je najbolj priljubljeno »šnorklanje«. Ležiš na morski gladini (paraplegik obvezno neoprenski plavalni jopič) in si s pomočjo maske ogleduješ koralne in nešteto živobarvnih ribic, ki se zadržujejo v tvoji neposredni bližini.

Oprema je na voljo za plačilo cca (2€). Težko si predstavljam kako bi šele uživali naši člani, ki se ukvarjajo s potapljanjem, saj bi bil za njih zagotovo izziv tudi kakšen potop v globino, kjer je gotovo še bolj zanimivo. V narodnem parku Ras Mohamed sem jih imel na morski gladini »pod sabo« priliko videti veliko. Da ne bom koga prestrašil, da sem bil januarja v morju. Nasprotno! Voda Rdečega morja je imela temperaturo 25 °C.

Nikakor pa obiskovalec ne sme zamu-

Čez morje do koral

diti vožnje po kamniti sinajski puščavi. Možnosti za safari je več. Sam sem izkoristil možnost z džipi, kjer smo si ogledali beduinska naselja in se seznanili z življenjem teh nomadov, kateri prebivajo skoraj pod milim nebom. Nekateri iz karavane so si privoščili tudi enourni izlet s kamelami. Vendar sem sam zaradi možnih posledic to izkušnjo izpustil.

Še bolj doživeta je bila vožnja po puščavi

Kje so žabe se sprašujejo štokrlje

z štirikolesniki. Tudi sam kot pripadnik ATV sekcije, ki deluje pri Zvezi paraplegikov sem v tem zelo užival. Motorji so z avtomatskim menjalnikom, tako, da jih paraplegiki lahko uporabljamo.

Popoldansko potepanje po nepregled-

elijo na tem območju. Za mene nerazumljivo! Pri nas živijo predvsem na močvirnem področju ob rokavih Mure in v Prlekiji, tu pa sem jih videl v samem pesku. Pojasni so mi, da se v sinajski puščavi preživljajo kot mrhovinarji, hranijo se s poginulimi prebivalci puščave, saj rastlinja ni nobenega. Sama puščava je najlepša ob sončnem vzhodu ali zahodu, ko so skale različnih barvnih odtenkov.

Prevladuje opečno rdeča do posameznih modro-zelenih odtenkov med plastmi kamenine. Ko sonce zaide, se ozračje zelo ohladi na okoli 5°C ali celo manj. Zanimivo je obiskati tudi najstarejši delujoči samostan na svetu, kjer je shranjena neprecenljiva zbirka ikon in dragocenih rokopisov. To je samostan Svete Katarine, ki leži na nadmorski višini 1500m. Od samostana vodi 3750 »stopnice v nebo«, te obiskovalce pripeljejo na biblijsko goro Sinaj (Gabel Musa – Mojzesa gora 2285m), na kateri je Mojzes prejel deset božjih zapovedi.

Tudi teh stopnic nisem preizkusil, zaradi bralcem že poznanega dejstva. Žal pa mi zaradi omejenega časa bivanja ni uspelo obiskati delte Nila z Aleksandrijo, Doline kraljev z mestom Luxor in Karnak ter Asuanskega jezua in okolice, ki že sega v Numibijsko puščavo.

za potovanje praktično ni nobene ovire. Tudi cenovno je sprejemljivo, saj marsikdo, da več za letovanje poleti ob

Puščava Sinaj

morju v eni izmed sosednjih držav, kot je stalo moje celotno popotovanje. Morda je ovira za koga, ker moraš na takih potovanjih imeti obvezno spremljevalca, saj so različne ovire in stvari nepredvidljive.

Vhod v svetišče

V Egiptu skoraj nikjer ni poskrbljeno za invalide ali kako drugače prizadete osebe. Zato je včasih obisk glavnih znamenitosti huda preizkušnja, ki pa se vedno poplača.

Egipčani sprejemajo invalidnost kot božjo voljo in so vedno pripravljeni pomagati. V primeru, da jim primakneš še kakšen bakšiš (napitnino) postane njihova ustrežljivost že kar vsiljiva.

Zato drage bralke in bralci, če je v vas volja in želja po nečem novem, predlagam, da greste pustolovščinam naproti, četudi ste vi ali vaš sopotnik na invalidskem vozičku!

Dane Kastelic

Čakajoč na delo

nem puščavskem terenu je dalo pristen stik tudi s samo naravo. Opazili smo jato štokrelj, ki se je že pripravljala za odhod v naše kraje.

Domačini so nam povedali, da priletijo iz srednje Evrope in se vsako leto nas-

Morda me bo ta radovednost po odkrivanju nekaj drugačnega nekoč popeljala v omenjene kraje. Saj smo tudi mi, ki smo na invalidskih vozičkih vizuelno malo drugačni, pa vendar lahko veliko sveta doživimo. Zato v današnjem času

Zahvale

Po 15. letih predsedovanja Društvu lagingektomiranih Slovenije je g. Slako Ribaš mesto predsednika društva prepustil g. Ivanu Košaku.

Prvemu želimo veliko lepih trenutkov ob preživljanju svojega prostega časa in se mu zahvaljujemo za plodno sodelovanje z organi Zveze paraplegikov Slovenije. Njegovemu nasledniku pa želimo obilo uspehov pri zastavljenih ciljnih predsedovanja.

Zveza paraplegikov Slovenije

Sem Ivan Tajšek in sem 22. januarja v krogu domačih praznoval svoj 70. rojstni dan. Mesec dni kasneje pa je sledilo prijetno presenečenje s strani kolegic in kolegov v Društvu paraplegikov jugozahodne Štajerske.

Predsednik me je povabil v prostore Društva. Branil sem se, saj sem bil v slabem zdravstvenem stanju. Poslali so mi kombi in tako je sledilo presenečenje.

Ko sem vstopil v prostore Društva, je zaigrala harmonika in zapeli so mi pesem Vse najboljše. Nadaljevalo se je z rokovanjem g. Rajka Turka in z govorom predsednika društva. Igranje harmonike pa je praznovanje posprenilo v noč.

Zahvalil bi se vsem prisotnim, posebno pa še dr. Rajku Turku za lep govor in darila. Še enkrat hvala lepa vsem in lep pozdrav. Ivan Tajšek.

Zahvala.

Boris Šter, član Društva paraplegikov Gorenjske, se Zvezi paraplegikov Slovenije in Društvu paraplegikov Gorenjske najlepše zahvaljujem za denarno pomoč, ki sem jo dobil za hitro sanacijo večje okvare v kurilnici in na napravah za centralno ogrevanje.

Boris Šter

Zahvaljujem se Zvezi paraplegikov Slovenije za denarno pomoč.

Jožko Barba

Zvezi paraplegikov Slovenije se z možem najlepše zahvaljujema za denarno pomoč, ki nama jo je nudila pri obnavljanju strehe na stanovanjski hiši in za asfalt pred hišo.

Adela Kroflič

umrli so

SOLZE Z MOLKOM
POVEDO VSE.
TUDI TO,
DA VAS BOMO
OHRANILI V LEPEM
SPOMINU.

VIDALI Terezija, rojena 22.08.1956
iz DP jugozahodne Štajerske

SERDINŠEK Janez, rojen
10.05.1938
iz DP jugozahodne Štajerske

NEDELJKO Marija, rojena
19.08.1949
iz DP severne Štajerske

KRANJEC Emilija, rojena
05.05.1940
iz DP Prekmurja in Prlekije

PRODAM

Prodam električni skuter SE4012, v uporabi 5 mesecev, cena 500 EUR. Za dodatne informacije kličite na telefonsko številko (041) 743-160 Rudi Bedenk, Trzin

PRODAM

Seat caravan diesel 1.9 SDI, letnik 2001, prevoženih 83 000 km, lepo ohranjen, klima, ročne komande. Cena 6000 €. Informacije po telefonu 041/ 201-322 - Mladen.

PRODAM

Chrysler voyager 2.4 bencin, avtomatik, letnik 2001, prevoženih 140 000 km, ročne komande, klima, elektro paket. Cena 9500 €. Informacije po telefonu 041/ 690-599 – Bojan.

PRODAM

Prodam dobro ohranjen avto Citroen Berlingo, prilagojen za tetraplegika, prevoženih 45 000 km, star 5 let, registriran v Sloveniji do oktobra 2007. Cena po dogovoru. Informacije po telefonu 00393283720230 ali 00393483744351

PRODAM

Prodam sistem »GVIDO SIMPLEX« za priredbo avtomobila za invalida – funkcija desne noge (zavora, plin). pri avtu se zamenja volan. Plin na volanu + zavora in plin na ročki. Dobro ohranjen. Ugodno prodam. Kontakt: 031/ 651-319 – Kamnik

PRODAM

Prodam stopnišni vzpenjalec SCALAMOBIL, star 5 let, nosilnosti maksimalno 107 kg static stability 5 %. Vse ostale informacije in ceno dobite na GSM 041/ 913-210 – Darja.

PRODAM

Prodam električni skuter SE4012, v uporabi 5 mesecev, cena 500 EUR. Za dodatne informacije kličite na 041/ 743-160

NAGRAJENCI KRIŽANKE PARAPLEGIKA ŠT. 107

Anton LIKOZAR, Kranj
Stanko DIMEC, Šmartno v Rožni dolini
Slavko BOBNARIČ, Ormož

Nagrajencem iskreno čestitamo in jih prosimo, da nam pošljejo svoje podatke in davčno številko na naslov Zveza paraplegikov Slovenije, p.p. 5714, 1001 Ljubljana.

KOLOFON

Izdaja Zveza paraplegikov Slovenije in društva v njeni sestavi:

Društvo paraplegikov ljubljanske pokrajine, Društvo paraplegikov Dolenjske, Bele Krajine in Posavja, Društvo paraplegikov Gorenjske, Društvo paraplegikov Istre in Krasa, Društvo paraplegikov Koroške, Društvo paraplegikov Prekmurja in Prlekije, Društvo paraplegikov severne Primorske, Društvo paraplegikov severne Štajerske in Društvo paraplegikov jugozahodne Štajerske.

Za ZPS: Ivan Peršak

Glavna urednica: Vesna Grbec

Tajnica uredništva: Darja Kos

Člani uredniškega odbora:

Katja Vipotnik, prof. def., specialist fiziater, mag. Aleksandra Tabaj, Borut Sever, Dane Kastelic in Benjamin Žnidaršič

Dopisniki društev:

Janez Raišp (MB), Damjan Hovnik (KK), Barbara Slaček (CE), Boris Šter (KR), Vesna Sušič (GO), Benjamin Žnidaršič (KP), Srečko Žlebnik (NM), Anita Trebše (MS), Jože Globokar (LJ)

Lektoriranje: Mojca Lukner

Oblikovanje in priprava za tisk:

GT-design d.o.o.

Tisk: Tiskarna Schwarz d.o.o.

Naslov uredništva: Zveza paraplegikov Slovenije, Štihova 14, 1000 Ljubljana, p.p. 5714

Tel. številka: (01) 432-71-38

Fax: (01) 432-72-52

E-pošta:

zveza.paraplegikov@guest.arnes.si

Spletna stran:

www.zveza.paraplegikov.si

Transakcijski račun:

03170-1001146571

Poština plačana pri pošti 1130

Naklada: 1800 izvodov

»*Joj, kako zanimiv je ta svet!*«
se čudi mali Žak Pervanja. Mi pa mu želimo še mnogo zvedavih dni. Očku in mami pa čim manj skrbi.

Tudi pri Javernikovih so ponovno zibali. Tokrat je družinsko srečo povečala mala punčka Lana. Družini želimo vse najboljše.

